

ČASOPIS PRIEVIDZSKEJ FARNOSTI **BARTOLOMEJ**

ROČNÍK XXVIII.

ČÍSLO 2

FEBRUÁR 2020

Sol' zeme

Tri sitá - Modlitby za jednotu - Návšteva v Tanzánii - Rodičovské kurzy
Tanec na rovnakú muziku - Týždeň manželstva - Spravodlivý rebel - Vtipy

Skautský výlet na Kl'ak, 4. januára 2020

Preosievajme cez tri sitá aj na internete

V dnešnom svete sa už kampani pred voľbami do Národnej rady uniknúť nedá. Samozrejmosťou sú bilbordy na uliciach. Tradičným nástrojom, ktorým nás chcú kandidáti zaujať, sú aj letáky v schránkach. Uniknúť kampani sa ale nedá ani na internete, na ktorom trávime stále viac času. Zvlášť sociálne siete sa stávajú do slova bojovou arénou.

Virtuálny internetový priestor dáva príležitosť na všeličo. Dobré, ale aj zlé. Ešte pred pár rokmi úspech vo voľbách závisel aj od toho, kto a s akou témou sa dokázal prebojovať do rozhlasu, televízie či novín. Dnes na internete môže hovoriť prakticky hocikto a hocičo. Ak v tom vie chodiť, pokojne si to za hodinu pozrie stotisíc ľudí. A práve to je pred voľbami veľkou príležitosťou, ale aj hrozbou.

Internet je výborný nástroj na výmenu a získavanie informácií. No jeho otvorenosť a jednoduchosť sú, žiaľ, živnou pôdou aj pre šírenie klamstiev a manipulácií. Pod rúskom anonymity je možné niekoho ohovárať a osočovať. Prakticky beztrestne. Brániť sa tomu je niekedy až nemožné. Na toto by sme pri používaní internetu nemali nikdy zabúdať.

Často sa nestačím diviť tomu, aké informácie (a z akých zdrojov) na sociálnych sieťach konzumujú alebo šíria moji známi, ktorí sa hlásia ku kresťanstvu. Konšpiračné teórie. Zjavné nezmysly o údajných výhodách pre Rómov. Manipulácie, pod ktoré sa nikto nepodpisuje a ktorých zdroj je na prvý pohľad pochybný. Nenávisť voči menšinám, liberálom, migrantom. Dokonca pod rúskom kresťanstva. Akoby to ani neboli naši blížni. Akoby už nebolo súčasťou nášho hlavného prikázania milovať blížneho ako seba samého.

Zvlášť v tomto predvolebnom čase si preto uvedomujem, aké dôležité je, aby kresťania boli soľou zeme a svetlom sveta aj v tomto priestore. Možno práve v týchto dňoch je dôležitejšie než ino-

kedy aktívnejšie skúmať, aké posolstvo plánujeme šíriť ďalej. Bude prinášať rozdelenie, nevraživosť a nenávisť, alebo pokoj, lásku a dobro?

Aj na internete platí, že ak soľ nás, kresťanov, stratí chuť, nebude ju už čím osoliť. Skúsme preto pred tým, než vytvoríme naše predvolebné príspevky, budeme zdieľať cudzie statusy a obrázky, alebo len rozdávať palce hore či dole, preosiať to všetko cez tri sitá, ako odporúčal Sokrates v antickom Grécku.

Prvým sitom je pravda. Skúmajme, či všetko, čo hovoríme alebo šírimo, je naozaj pravda. Druhým sitom je dobro. Ak už nevieme dokázať, či je to pravda, je to aspoň dobré? A napokon, ak to prepadne aj druhým sitom, použime tretie: Je to, čo ideme šíriť, užitočné a potrebné? Ak zistíme, že to nie je ani pravdivé, ani dobré, ani potrebné, radšej na to zabudnime a nezaťažujme tým seba ani ostatných.

Alojz Vlčko

Len keď zostanú spolu, budú všetci zachránení

V dňoch 21. - 24. januára 2020 sa v štyroch kostoloch nášho mesta konali prípravné modlitby pri príležitosti Týždňa modlitieb za jednotu kresťanov. Ich zavŕšením bola ekleziastická pobožnosť vo farnosti Zapotôčky na sviatok Obrátenia sv. Pavla 25. januára. Oficiálne materiály k tomuto stretnutiu vo viere pripravili kresťanské cirkvi na ostrovoch Malta a Gozo. Tento rok bol mottom stretnutia biblický verš: „*Preukázali nám neobyčajnú láskavosť.*“ (Sk 28,2)

1. deň: Zmierenie

Prvý deň prípravných modlitieb sa konal v Kostole Najsvätejšej Trojice a Nanebovzatia Panny Márie. Modlitbovú „štafetu“ na tému Zmierenie prevzal páter Michal Paluch so slovami: „Rozdelenia medzi kresťanmi existujú po mnohé storočia. Spôsobujú veľkú bolesť a sú v protiklade k Božej vôli. Veríme v moc modlitby. Spolu s kresťanmi na celom svete prinášame naše modlitby ako súčasť nášho úsilia prekonať rozdelenie medzi nami.“ Potom prečítal úryvok zo Skutkov apoštolov (Sk 27,18 - 28,10) o Pavlovej plavbe na lodi počas búrky, jeho strokotaní a pohostinnom prijatí obyvateľmi na ostrove Malta (oficiálny text pre všetky denominácie).

Z výkladu textu zazneli zaujímavé myšlienky, napr. že Pavol bol počas búrky pokojný, lebo vedel, že nie je závislý na živloch alebo ľudoch, ale je pevne v rukách Boha. Že najzraniteľnejšími na lodi sú väzni v putách, lebo ich životy sú bezcenné a hrozí im okamžitá poprava. Že vlastné plány cestujúcich na lodi sú napokon zmarené a len keď zostanú spolu a nechajú loď strokotat', budú zachránení Božou prozreteľnosťou. Že hoci loď a celý jej hodnotný náklad sú zničené, všetky životy budú zachránené. Že pohostinnosť, ktorú vidíme na príklade Maltanov voči Pavlovi a jeho spoločníkom, je cnosť potrebná

v našom úsilí o jednotu. Že Božia spása je tu pre všetkých.

Na záver sa veriaci modlili za odpustenie ako cestu zmierenia, lebo práve „hriech je tým ‚nákladom‘, ktorý je potrebné ‚vyhodiť cez palubu‘, aby sa trhliny rozdelenia medzi nami zacelili.“

2. deň: Nádej

V druhý deň modlitieb sa veriaci stretli v Kostole sv. Terézie z Lisieux vo farnosti Zapotôčky. Témou stretnutia bola nádej. Opäť zaznel oficiálny text Týždňa modlitieb za jednotu kresťanov zo Skutkov apoštolov (o Pavlovej plavbe) s dôrazom na slová nádeje: „Neklesajte na duchu... nikomu z vás sa ani vlas na hlave neskriví.“

Potom kňaz prečítal slová evanjelia: „*Pod'ťe ku mne všetci, ktorí sa namáhate a ste preťažení a ja vás posilním.*“ Vo svojom príhovore vysvetlil, že nádej je prejavom túžby po niečom, v čo dúfame, je to čnosť, ktorá sa prejavuje ako túžba po stretnutí s Bohom. Povzbudil všetkých k dôvere, že ako kresťania smerujeme k Bohu.

3. deň: Sila

Tretí deň modlitieb bol z môjho pohľadu najzaujímavejší, lebo ma priviedol do evanjelického kostola na Zapotôčkoch, kde sa stretli na modlitbách za jednotu

kresťanov naši bratia vo viere, evanjelici. Modlitby viedol zborový kaplán Emil Hankovský. I tu zaznel úryvok z oficiálneho textu zo Skutkov apoštolov. Bol zamerný na časť, kde sa opisuje situácia Pavlových spoločníkov na lodi, ktorí boli hladní: „Dnes už štrnásty deň čakáte hladní a nič nejete. Preto vás prosím, zajedzte si; je to na vašu záchranu.“

Pán kaplán následne s veľkou úctou zaspieval evanjelium podľa Marka o zázračnom rozmnožení piatich chlebov a dvoch rýb, ktorými Pán Ježiš nasýtil päťtisícový zástup mužov. Komentoval úryvok aj týmito slovami: „I my máme telo, i my potrebujeme pokrm, aby sme sa nasýtili. Stolovanie je pre Ježiša spôsob budovania vzťahov s ľuďmi. Stolovanie je prejav Božej lásky. Kristus lámaním chleba a rýb posilnil telo a vieru ľudí. Lebo pokrm posilňuje. Ako Eucharistia. Večera Pánova je pre kresťanov nenahraditeľnou silou. Ak tí, čo sa plavili na lodi, 14 dní nejedli, prečo nejedli? Nevieme. Pokrm, ktorý im Pavol lámal, ich mal posilniť. A tak tí, čo na lodi jedli chlieb, sa posúvajú od zúfalstva k odvahe. Túžime po tom dni my všetci kresťania, keď budeme jesť spolu. Modlime sa za jednotu tam, kde nie je, možno aj v otázke Večere Pánovej.“ Po príhovore zborového kaplána zazneli modlitby za jednotu kresťanov, ktoré boli zakončené spoločnou modlitbou Otče náš.

4. deň: Obrátenie

Posledný deň prípravných modlitieb sa konal v Kostole sv. Bartolomeja. I v tento deň si veriaci vypočuli krátku časť textu zo Skutkov apoštolov. Opisovala, ako „Pavol nazbieral hŕbu raždia a prikladal na oheň“. Zrazu „sa mu hodila na ruku vretenica, ktorá unikala pred horúčavou“. Keď si už domorodci mysleli, že zomrie, nestalo sa tak, preto ho začali považovať za boha.

Hneď po tomto úryvku zazneli slová Evanjelia podľa Matúša o spore Ježišových učeníkov, kto je najväčší v nebeskom krá-

ľovstve: „Veru, hovorím vám: Ak sa neobráťite a nebudete ako deti, nevojdete do nebeského kráľovstva. Kto sa teda poníži ako toto dieťa, ten je najväčší v nebeskom kráľovstve. A kto prijme jedno takéto dieťa v mojom mene, mňa prijíma.“

V komentári k čítaniu zo Skutkov apoštolov pán kaplán Dominik Kučera povedal, že „v našom úsilí o kresťanskú jednotu a zmierenie stojíme často pred výzvou prehodnotiť, ako vnímame iné tradície a kultúry. Toto vyžaduje neprestajné obrátenie ku Kristovi,“ lebo iba cez Ježiša „sa cirkvi učia prekonávať svoje vnímanie druhých ako ohrozenia.“

5. deň: Ekumenická bohoslužba

Na sviatok Obrátenia sv. Pavla sa veriaci zo všetkých kresťanských cirkví v Prievidzi zišli na spoločnej ekumenickej bohoslužbe v Kostole sv. Terézie z Lisieux, učiteľky Cirkvi. Bohoslužba sa začala modlitbou vzývania Ducha Svätého, nasledovali modlitby odpustenia a zmierenia. Spevom modlitby sprevádzali mladí zo spevokolu Nádej.

Opäť bol prečítaný úryvok zo Skutkov apoštolov. Zborový kaplán evanjelickej cirkvi zaspieval verše zo Žalmu 107 a zaznelo evanjelium (Mk 16, 14 - 20) o vyslaní učeníkov do sveta: „Chod'te do celého sveta a hlásajte evanjelium všetkému stvoreniu. Kto uverí a dá sa pokrstiť, bude spasený; ale kto neuverí, bude odsúdený. A tých, čo uveria, budú sprevádzať tieto znamenia: v mojom mene budú vyhánat' zlých duchov, budú hovoriť novými jazykmi, hady budú brať do rúk a ak niečo smrtonosné vypijú, neuškodí im; na chorých budú vkladať ruky a tí ozdravejú.“

Homíliu predniesol Emil Hankovský. Poukázal na to, že slová evanjelia hovorili o konci a začiatku. Koniec príprav, vyučovania a „tréningu“ s Pánom Ježišom a začiatok služby pre jeho kráľovstvo. Zdôraznil, že v slovách Pána Ježiša bol veriacim daný program Cirkvi, vízia, ktorá nie je len pre kňazov, ale pre nás všet-

kých. Máme zvestovať druhým Ježiša, aby ľudia uverili a boli spasení. Máme ohlásiť svetu, kto je Ježiš. Ubezpečil veriacich, že tam, kde je služobník verný, tam je aj Kristus verný. Napokon vyslovil nádej, že z tejto spoločnej slávnosti odídeme všetci zjednotenejší práve z pohľadu na Ježiša Krista.

Po povzbudivých slovách homílie zaznelo spoločné nicejské vyznanie viery všetkými prítomnými. Najsilnejším momentom celého stretnutia boli modlitby veriacich, počas ktorých prichádzali pred oltár staršie a mladšie deti. Staršie niesli v rukách veslá. Symbolizovali Pavlovu plavbu na lodi. Mladšie deti niesli papiere so slovami ľudských hodnôt, za ktoré veriaci v modlitbách spoločne prosili: zmierenie, osvie-

tenie, nádej, dôveru, silu, pohostinnosť, obrátenie a štedrosť. Pri pohľade na deti sa uskutočnilo akoby potvrdenie slov kázne, lebo deti sú najsilnejším prostriedkom zjednotenia. To nás učí svojím životom i „malá“ sv. Terezka Ježiškova. V detoch žije Kristus oslávený, ale i trpiaci.

Slávnosť bola ukončená modlitbou, ktorá je putom jednoty medzi kresťanmi - modlitbou Otče náš - a spoločným požehnaním všetkých zúčastnených kňazov. Štedrosť a pohostinnosť veriacich z farnosti Zapotôčky sa prejavila na spoločnom agapé v pastoračnom centre, kam boli prítomní hostia pozvaní.

Text: Elena Blašková

Foto: Mária Melicherčíková

Na návšteve v Tanzánii

Na prvé stretnutie Klubu priateľov misií v novom roku prijala pozvanie Anna Gondová, učiteľka anglického a ruského jazyka v Piaristickej spojenej škole v Prievidzi. Počas letných prázdnin navštívila spolu s ďalšími siedmimi dobrovoľníkmi zo Slovenska centrum Karibu Nyumbani v Tanzánii neďaleko mesta Dar es Salaam.

Centrum založili v roku 2010 dve ženy - jedna z Anglicka a druhá z Tanzánie. Rozhodnutie pomáhať ich spojilo a začali budovať dom pre opustené deti a siroty, aby im poskytli lásku, rodinu a vzdelávanie. Dnes je už vybudovaný rozsiahly ohradený areál s peknými domčekmi, kde bývajú deti, s kuchyňou a s novou materskou škôlkou pre menšie deti. Väčšie deti navštevujú školu v blízkej dedine. Samozrejme, nechýba tu ani kaplnka, kde sa slúžia sväte omše a kde sa obyvatelia centra pravidelne stretávajú pri modlitbe. Majú k dispozícii aj pôdu na pestovanie zeleniny a ovocia a priestor pre chov domácich zvierat.

Na prvý pohľad moderné

Aj keď sa na prvý pohľad toto zariadenie zdá byť celkom moderné, muselo sa prispôbiť tamojším podmienkam. Majú tam síce jednu automatickú práčku, ale

vzhľadom na nedostatok vody sa v nej perie iba výnimočne. Na pranie sa skôr využívajú lavóry a vedrá a perie sa ručne, aby sa voda mohla viacnásobne využiť. A keďže deti sa počas dňa vždy zašpinia, pranie je na dennom poriadku.

Kuchyňa je tiež na prvý pohľad super, ale keď sa pozrieme bližšie, je tam vedľa seba vymurovaných niekoľko originálnych sporákov s otvoreným ohňom, nad ktorými sú platne na varenie. Cez týždeň sa varí iba ryža, fazuľa a špenát. Mäso jedia raz za týždeň. Riad umývajú v niekoľkých lavóroch - postupne od najšpinavšej vody po najčistejšiu, ktorá má ale od čistej vody dosť ďaleko. A keďže sa večer rýchlo stmieva (vzhľadom k blízkosti rovníka sa zotmie v priebehu pol hodiny), každý sa snaží byť v tom čase už doma, pretože tma je riadna a žiadne verejné osvetlenie tu neexistuje.

Čo robia dobrovoľníci

V centre pracuje niekoľko ľudí z blízkej dediny a tiež dobrovoľníci z rôznych kútov sveta, ktorí sa na nejaký čas stávajú členmi tejto veľkej rodiny. Rodina zahŕňa týchto ľudí: tri „mamy“ (Ester, Fiona a Ludmila, ktorá je z Čiech), štyri „tety“ (domáce dievčatá), dvaja „strýkovia“ (strážca a záhradník) a dvadsaťdva krásnych detí - od 6 mesiacov (najmladší Dávidko) do 13 rokov.

Ako všetky deti, aj tieto africké sa rady hrajú, tancujú a spievajú. Málo dobrovoľníkov ovláda tanzánijský jazyk svahilčinu, ale s pomocou detí sa každý naučí zopár dôležitých slovíčok. Väčšie deti už ovládajú základy angličtiny, takže s nimi je komunikácia jednoduchšia.

Dobrovoľníci pomáhajú tam, kde je treba - pri varení, upratovaní, praní, šití odevov, ale najradšej sa venujú deťom. Všetci sa vždy veľmi tešia na svätú omšu, ale keďže ich kňaz má veľa fíliálok, niekedy sa stáva, že nepríde a oni sa sami modlia a spievajú. Na svätú omšu sa dospelí aj deti oblečú do svojich najlepších šiat, je to pre nich naozajstná slávnosť. Ženy si šaty šijú a vyšívajú samy a sú naozaj veľmi šikovné.

Pomôcť môže každý

Pani Anka s veľkou láskou rozprávala o deťoch aj o spoločenstve, ktorého bola súčasťou. Pri jej rozprávaní bolo cítiť, že tanzánijská rodina jej veľmi chýba a ak to bude možné, rada sa do Tanzánie vráti. Centrum Karibu Nyumbani je úžasné Božie dielo a je tu vďaka ľuďom, ktorí nemyslia

iba na seba a sú ochotní rozdávať lásku tým, ktorí to tak veľmi potrebujú. Sú ochotní pomáhať napriek mnohým prekážkam.

Pán Ježiš hovorí v evanjeliu učeníkom: „Vy im dajte najesť! (Mk, 6 - 31). Keď každý dá tolko, koľko je v jeho silách a možnostiach, Pán to rozmnoží, tak ako rozmnožil 5 chlebov a 2 ryby a nakrmil päťtisícový zástup, ako raz povedal v kázni aj náš pán farár Marek Sabol.

Nie všetci môžu ísť na misie ako pani Anka. Niektorí majú možnosť prispieť finančne, iní môžu podporiť misie modlitbou, ale každý sa môže stať soľou zeme!

Text: Elena Cagánová

Foto: Anna Gondová

Keby niekto chcel podporiť centrum, je to možné na účet FIO banky v ČR: 2600414716/2010.

Viac o centre Karibu Nyumbani sa dozviete na www.karibunyumbani.org

POZVÁNKA

Farnosť Prievidza - mesto v spolupráci s farnosťou Prievidza - Veľká Lehôtka organizuje v dňoch **6. - 9. mája 2020** pútnicko-poznávací zájazd do Severných Čiech a Dolného Sliezska (Litomyšl, Náchod, Broumov, Adršpašské skaly, Krzeszow, Wambierzyce, Kłodzko.....). Cena je **160,-€/osoba**.

Blížišie informácie nájdete na nástenkách. Zapísať sa môžete v sakristii farského kostola.

Lepšie ja ponúka priestor pre osobný rozvoj

Občianske združenie *Lepšie ja* vzniklo v decembri 2018. Naším hlavným zameraním je starať sa o duševnú pohodu človeka. Vznikli sme ako kresťanská odpoveď na vznik rôznych miest, kde sa propaguje budhizmus, reinkarnácia, atď. Ak neveriaci ľudia nemajú na výber, budú navštevovať rôznych guru, ktorí im neradia správne ani ako odborníci na ľudskú psychiku, ani ako znalci života. Preto považujeme za dôležité vytvoriť miesto, kde ľudia môžu načerpať z čistých vied.

Organizujeme stretnutia na rôzne témy ohľadom osobného rozvoja, poznania seba samého, zlepšovania vzťahov, ale tiež stretnutia pre špecifické skupiny: matky, rozvedení, dospievajúci, zranení, ľudia zneužívaní v detstve, a tak ďalej.

Chceme byť miestom, kde ľudia môžu čerpať, nabíjať sa, ale zároveň môžu obdarovávať druhých ľudí svojimi darmi. Boli by sme radi, keby sa k nám pripojili ľudia, ktorí túžia urobiť niečo pre druhých, pre komunitu, pre mesto. V našich priestoroch sa môžu stretávať nielen veriaci z rôznych farností, ale chceli by sme prilákať aj ľudí, ktorí Boha ešte vedome nepoznajú.

Škola aktívneho kresťana

Evanjelizáciu vnímame ako prejavenie blízkosti a spolupatričnosti druhému človeku. Z tohto pohľadu sa odvíja aj koncept *Školy aktívneho kresťana*, ktorú sme otvorili v januári 2020. Aktívny kresťan je niekto, kto je prítomný v danom okamihu. Vníma, čo sa okolo neho deje a snaží sa pomôcť, ukázať spolupatričnosť, podporiť alebo ochrániť.

Ľudia dnes žijú v izolácii a my sme tí, ktorí by mali stavať mosty medzi ľuďmi. Ak ale chceme pomôcť radou, musíme dobre poznať samých seba. A na to budú zamerané prvé štyri stretnutia *Školy aktívneho kresťana*. Ďalšie štyri stretnutia budú o tom, ako konkrétne pomáhať, prihovoriť sa, poradiť, čomu sa vyhnúť a podobne.

Čo sa chystá

Čo ešte pripravujeme? V marci začneme so stretnutiami pre dospievajúcich, kde sa budeme snažiť mladým ľuďom pomáhať

zorientovať sa vo svete dospelých. Začnú aj stretnutia pre ľudí, ktorí chcú pracovať na svojich partnerských vzťahoch (môžu sa ich zúčastniť ľudia vo vzťahu i single). Pre ženy, ktoré majú potrebu vyrozprávať sa a nájsť dôverné duše, tu budú tiež pravidelné stretnutia.

Ak chcete hlbšie prežiť pôstne obdobie, budete sa môcť zúčastňovať našich stretnutí zameraných na prehĺbenie duchovného života, ktoré bude viesť otec Marek Sabol. Stretnutia sú naplánované na utorok o 19:00 hod.

Ak máte túžbu, potrebu niečo riešiť, napíšte nám. Poradíme vám správnu skupinku alebo odporučíme osobné rozhovory, kde sa môžete zamerať presne na svoj problém.

Aby ste boli oboznámení s dianím, sledujte farské nástenky, našu stránku www.lepsieja.sk alebo Facebook: o.z.lepsie ja, prípadne napíšte či zavolajte. Určite vás radi spoznáme a privítame medzi nami.

Ako pomôcť

Združenie zatiaľ nezískalo žiadne granty alebo fondy a funguje výhradne z osobných príspevkov členov. Najväčším výdavkom je prenájom priestorov, ktoré však nutne potrebujeme na činnosť. Stredobodom našej činnosti je kontakt s človekom, rozhovory. Dúfame, že dokážeme pomôcť mnohým ľuďom na ich ceste životom. Každý potrebuje priestor, kde sa cíti prijatý a v bezpečí. A presne toto ponúkame.

Ak si želáte nás podporiť v našej snahe, môžete to urobiť tak, že poviete o nás ľuďom, ktorých kríž je momentálne príliš ťažký na to, aby ho niesli sami. Ak takých

nepoznáte, ale myslíte aj na tých, ktorí by našu pomoc mohli potrebovať, môžete prispieť aj peňažným darom na podporu činnosti združenia či poukázaním vašich 2 % z daní pri daňovom priznaní (stačí zadať naše meno Lepšie ja, IČO 52077314 a IBAN SK04 0900 0000 0051 6171 0110).

Veľkou podporou je pre nás aj vaša účasť na našich aktivitách. Takže dovidenia čoskoro!

Zuzana Liptáková

„Na stretko som išla s určitou predstavou a očakávaním. Dostala som však niečo lepšie. Nádej, ktorá mi prišla do života, mi dáva možnosť zmeniť môj doterajší život, ktorý som vníma-la ako kríž, keď už človek nedokáže vidieť nič pekné a stráca zmysel života. Na stretnutiach som sa naučila rozprávať o svojich problémoch, pýtať sa na riešenie, hľadať odpovede. Ľudia z môjho okolia už zmenu postrehli 😊.“

(Svedectvo jednej z účastníčok stretnutí)

Kurzy pre rodičov prebiehajú i tento školský rok

Na prelome mesiacov október a november 2019 (počas piatich stredajších poobedí) patrilo čas v priestoroch Piaristickej spojenej školy F. Hanáka 30 rodičom, ktorí prijali ponuku a zúčastnili sa **Kurzu pre rodičov detí do 10 rokov**. V prežívaní úlohy rodiča sa stretávali pri výchove detí s rôznymi problémami a uvítali možnosť podeliť sa so svojimi radosťami a starosťami i s ďalšími rodičmi.

Kurz prebiehal formou sledovania tém spracovaných manželmi Nickym a Silou Lee na DVD. Preberali sa nasledujúce okruhy:

1. Budovanie pevných základov
2. Napĺňanie potrieb našich detí
3. Stanovenie hraníc
4. Učiť deti zdravým vzťahom
5. Naš dlhodobý cieľ

Po téme z DVD nasledovalo zdieľanie v skupinách pod vedením manželov Jamriškovcov a Kmotorkovcov. Témy boli spracované i v praktických brožúrach, ktoré si za 2 € mohli účastníci zakúpiť na prvom stretnutí. Obsahovali voľný priestor na sebareflexiu a úlohy súvisiace s aktuálnou témou.

Celý kurz bol zdarma a účastníci mohli dobrovoľne prispieť na občerstvenie. Bola na ňom zabezpečená i detská služba. Na organizovaní sa podieľala aj Piaristická fraternita, ktorá skrytou službou prípravy občerstvenia a po skončení kurzu uprataním priestorov zabezpečila pokojný priebeh celého tohto podujatia.

Za jednu z najdôležitejších vecí, ktorú si

účastníci z kurzu odniesli, označili v dotazníku „snahu riešiť problémy pokojne“ či uvedomenie si faktu, že „najdôležitejšie sú láskyplné vzťahy a nikdy nie je neskoro niečo začať meniť“.

Veríme, že zúčastneným rodičom sa už podarilo vytvoriť vo svojich rodinách nové návyky a žiť ich vo všedno-nevšednej realite života. V tomto čase prichádza nová ponuka, tentoraz pre rodičov tínedžerov, zúčastniť sa ďalšieho kurzu.

Text a foto: Anežka Kútiková

Členky fraternity pri príprave občerstvenia

Kurzy pre RODIČOV TÍNEDŽEROV

Prichádzame k vám s ponukou zúčastniť sa **Kurzu pre rodičov TÍNEDŽEROV**.

Kurz pozostáva z piatich príjemných stretnutí pri občerstvení, prednáške a diskusii v skupinách (jedenkrát za týždeň, 5 týždňov, cca od 16:30 do 19:00, v priestoroch Piaristickej spojenej školy F. Hanáka).

Najbližší KURZ (pri minimálnom počte účastníkov 15 osôb) sa začína 4. marca 2020.

Témy kurzu budú prezentované z DVD
a preberať sa budú nasledujúce okruhy:

1. Mat' cieľ stále pred očami
2. Napĺňanie potrieb našich tínedžerov
3. Stanovenie hraníc
4. Rozvíjanie emocionálneho zdravia
5. Pomáhať im správne sa rozhodovať

Viac informácií o kurze a možnostiach prihlásenia
nájdete na www.piaristi-pd.sk v sekcii „PRE RODIČOV“.

Sobotná školička

sa otvára,
predškôľakov
zvoláva!

Prid' sa s nami učiť, hrať,
nové veci spoznávať.

Kde ? Piaristická ZŠ F. Hanáka v Prievidzi

Kedy ? 15. februára 2020

Ďalšie termíny ? marec 2020

Čas ? 9.00 – 11.00

Čo ? Zaujímavé, tvorivé, zábavné, športové
predpoludnia

pre budúcich prvákov s občerstvením.

Prines si prezuvky, športovú obuv
a dobrú náladu 😊

Prihlasujte sa na : Fb školy, na tel.čísle

542 49 49 a maili skola@piaristi-pd.sk

PIARISTICKÁ SPOJENÁ ŠKOLA
FRANTIŠKA HANÁKA V PRIEVIDZI

POZVÁNKA NA DEŇ OTVORENÝCH DVERÍ

Kedy: 21. FEBRUÁR 2020

MŠ	9:00 – 10:00 (aktivity)
	10:00 – 11:00 (informácie pre rodičov)
ZŠ	8:00 – 11:30
GYM a SOŠ	8:00 – 14:00

Kde: PIARISTICKÁ SPOJENÁ ŠKOLA F. HANÁKA,
A.Hlinku 44, Prievidza, 48°46'22"N 18°37'12"E

Prid' si vyskúšať talentové prijímacie skúšky. Zaži hru. Vyhraj lístok na školský ples.

www.piaristi-pd.sk

A. Hlinku 44, 971 01 Prievidza
+421(46) 5424 997
skola@piaristi-pd.sk

Adam Puna víťazom Olympiády v anglickom jazyku

V stredu 15. januára 2020 sa v priestoroch Gymnázia V. B. Nedožerského v Prievidzi konalo každoročné okresné kolo Olympiády v anglickom jazyku. Zúčastnili sa ho aj naši žiaci, pričom každý z nich našu školu reprezentoval v rámci osobitnej kategórie. Umiestnili sa nasledovne:

- kategória 1A: Beáta Mlčáková (príma)
- 6. miesto
- kategória 1B: Klára Izabela Šuníková (kvarta) - 5. miesto
- kategória 2A: Bianka Ježeková (kvinta) - 2. miesto
- kategória 2B: Ladislav Révay (septima) - 2. miesto
- **kategória 2D: Adam Puna (III.F) - 1. miesto**

So všetkými žiakmi sa zo srdca tešíme z ich vzťahu k anglickému jazyku a Adamovi prajeme veľa úspechov v krajskom kole. Je totiž mimoriadnym zjavom v radoch študentov aj vďaka tomu, že tvorí vlastné prozaické tex-

ty v anglickom jazyku, ktoré vykazujú mimoriadnu literárnu kvalitu, nadhľad a veľký zmysel pre humor a sebaironiu.

Posvätenie priestorov školy i novej prevádzky

V sobotu 25. januára mala prievidzská piaristická fraternita spoločnú svätú omšu v kaplnke piaristickej školy spolu so všetkými pátrami piaristami pôsobiacimi v našom meste. Po nej spolu s nimi prešli všetky triedy školy, ktoré pátri požehnali. Spoločne sa modlili za to, aby sa piaristické školy stali miestom skutočného Božieho konania. V piatok 31. januára páter provinciál Juraj Ďurnek požehnal aj novú prevádzku Treska bar, ktorá sídli v priestoroch piaristického kláštora.

Rozhovor s o. Jozefom Durkotom, novým gréckokatolíckym farárom v Prievidzi

My len tancujeme inak na tú istú muziku

Na sviatok Nepoškvrneného počatia Panny Márie Bohorodičky, 8. decembra 2019, bola počas svätej liturgie na Mariánskom vršku Gréckokatolícka farnosť sv. Sedmo-početníkov v Prievidzi zverená novému správcovi - otcovi Jozefovi Durkotovi. Jeho predchodca, o. Igor Cingel', farnosť v Prievidzi spravoval excurrando (dochádzal zo svojej farnosti) viac ako 12 rokov. Naďalej zostáva správcom pomerne rozsiahlej gréckokatolíckej farnosti v Trenčíne, kde aj býva a kde prebieha výstavba nového gréckokatolíckeho chrámu.

„...aby všetci boli jedno, ako ty, Otče, si vo mne a ja v tebe, aby aj oni boli v nás, aby svet veril, že si ma ty poslal...“ (Ján 17,21)

▪ **Otec Jozef, odkiaľ pochádzate? Môžete čitateľom Bartolomeja priblížiť svoju rodinu?**

Narodil som sa 27. februára 1980 vo Svidníku. Mama Mária pochádza z Havaja (Havaj je obec na východnom Slovensku, pozn. red.), otec Jozef z Kurimky. Veľkú časť svojej mladosti som teda strávil na Havaji ☺. Mám sestru Ivanu, ktorá pracuje pre ministerstvo zahraničných vecí - momentálne pôsobí v zahraničí. Otec bol pred odchodom do dôchodku starostom v rodnej obci. Mama bola zamestnaná na okresnom úrade. Pochádzam z gréckokatolíckej rodiny.

▪ **Myslíte si, že sa za vaše kňazské povolanie niekto výnimočne modlí?**

To neviem. Možno babka ☺. Toto všetko bude vyjasnené až na druhom svete... Nikto mi o tomto povolaní nehovoril ani ma do toho netlačil. Stará mama sa modlila rada, no nie s výslovným úmyslom, aby som sa stal kňazom.

▪ **Kto vás ovplyvnil v rozhodnutí napokon sa ním predsa len stať?**

Boh ☺. Prihovárал sa mi už počas strednej školy a ja som sa doňho platonicky zaľúbil. Potom nasledovalo „vytriezvenie“. A tak keď som doštudoval, šiel som si najskôr vlastnou - svetskou cestou. No potom v Bratislave som znova začul jeho

hlas. Zažil som aj zaľúbenia do dievčat, no On sa mi stále prihovárал. V srdci mi napokon zostalo iba jeho volanie, ktoré bolo hlasnejšie ako volanie tohto sveta.

▪ **Aké boli vaše plány počas štúdia?**

Čím viac som spoznával Boha, tým viac som začal počúvať, čo chce On a nie čo chcem ja. Moje plány šli bokom a začal som žiť s Bohom slobodnejšie. Čím viac vecí a plánov tohto sveta má totiž človek na sebe nalepených, tým viac ho to ťaží. Až keď sa ich zbaví, spozná skutočnú slobodu.

Niekedy si myslíme, že slobodou je mať majetok, úspech, dobrú prácu... Naši gréckokatolícki (aj rímskokatolícki) biskupi a kňazi - mučeníci, ktorí boli počas komunizmu väznení, však svojím životom svedčia o opaku. Prišli o všetko, no napriek tomu boli oveľa slobodnejší, ako sme my dnes. Žili totiž iba pre Boha. A v tom spočíva skutočná sloboda.

▪ **V gréckokatolíckej cirkvi často zaznieva meno mučeníka, blahoslaveného biskupa Petra Pavla Gojdiča. Máte k nemu zvláštny vzťah?**

Je pre mňa vzorom pokory. Bol jedným z tých, o ktorých som hovoril pred chvíľou. Aj keď bol vo väzení, vedel, čo je ozajstná sloboda. Vo všeobecnosti platí, že keď človeku niečo zoberiete, je ner-

vózný, lebo si myslí, že tým bol obmedzený v slobode. Boha však človeku nikto zo-brat' nemôže. A keby aj o všetko svetské prišiel, s Bohom zostáva slobodný. A tak aj keď bol biskup Gojdič vo veľkom utrpení, žil slobodne s Bohom. Jeho pokora ho robila slobodným aj v tom najťažšom položení. Podmienkou tohto stavu je však vidieť svoj cieľ v Bohu a túžiť po jednote s Ním.

▪ **Bol niekto, kto sa vám osobitne venoval na duchovnej ceste počas štúdia?** Na vysokej škole v Košiciach som sa stretával s otcom baziliánom P. A. Petrašovičom, OSBM. V Bratislave som nemal duchovného vodcu. Cirkevní otcovia píšu, že za to, aby mal človek duchovného vodcu, sa treba modliť. A keď ho nemôže mať, má dobre počúvať Boha.

Do seminára ma nenasmeroval nikto. Asi vo mne len vzkĺčilo to, čo bolo predtým do mňa zasiate. V živote ma inšpirovali všetci, ktorí mali v sebe lásku k Bohu. Niektorí vo mne svojím príkladom vzbudili väčšiu lásku k liturgii, iní k Svätému písmu, iní k modlitbe. Z takýchto malých vecí potom v mojom živote vznikalo veľké Božie dielo.

▪ **Je vo vašom živote nejaká zaujímavá skúsenosť zo štúdií, ktorú by ste radi čitateľom priblížili?**

Štúdia boli pre mňa ťažkou púšťou. Ale v tejto púšti som veľa pochopil a Boh ma veľa naučil.

▪ **Gréckokatolícki kňazi môžu byť ženatí. V akom prípade?**

Muž, ktorý sa chce dať vysvätiť, sa môže do diakonskej vysviacky oženit'. Ak tú vysviacku prijme ako slobodný, ostáva žiť celibátnym spôsobom života.

▪ **Ako ste prežívali svoju kňazskú vysviacku?**

Aj diakonská, aj kňazská vysviacka boli pre mňa hlbokým zážitkom. Bolo to moje úplné odovzdanie sa Bohu; moja svadba s Kristom, s Cirkvou.

▪ **Môžete čitateľom jednoducho vysvetliť rozdiel medzi rímskokatolíckou a gréckokatolíckou cirkvou?**

Pri odpovediach na otázky tohto typu veľmi rád používam prirovnanie, že my len tancujeme inak na tú istú muziku. Alebo - lepšie povedané - máme inú melódiu na tie isté slová piesne. A tie slová sú slová Krista, sú to slová Cirkvi. Sme jedna Cirkev a máme jednu vieru, jedného pápeža Františka. Tá jednota pramení z jedného Krista. Dôležité je hľadať Krista, ktorý je prítomný tak v rímskokatolíckom, ako aj v gréckokatolíckom obraze.

Keď niekto príde do gréckokatolíckeho chrámu, do liturgie sú zapojené všetky jeho zmysly. Sluchom počúva spevy, zrak je pohltený ikonami, čuch vníma vôňu kadidla, hmatom sa dotýka ikon pri bozku... Takmer celá naša liturgia je spievaná, čím sa snažíme pripodobniť anjelom, cherubínom, ktorí sa ustavične klaňajú, volajú a spievajú na slávu Boha - „my cherubínov tajomne predstavujeme“ znie jeden hymnus v našej liturgii. Sväté prijímanie sa u nás podáva pod obojakým spôsobom.

Tieto rozdiely vznikli hlavne preto, lebo náš východný obrad sa vyvíjal v Konštantínopole (preto aj hovoríme o východnej cirkvi byzantského obradu) a latinský obrad zas na západe prešiel úplne iným vývojom a bol pod vplyvom inej kultúry. Rozdielov je, samozrejme, viacero (možno ich čitateľom priblížime v niektorom

z nasledujúcich čísel Bartolomeja). Vo vzťahu s rímskokatolíkmami sa však snažíme zdôrazňovať nie tieto rozdiely, ale skôr to, čo máme spoločné - našu jednotu vo viere a v Eucharistii.

▪ **Čo významné sa udialo v gréckokatolíckej cirkvi na našom území v posledných desaťročiach?**

Hlavne kvôli ekonomickým faktorom sa mnoho ľudí presťahovalo z východného Slovenska viac na západ. Na miesta, kam prichádzali, prinášali so sebou aj potrebu oslavovať Boha spôsobom, ktorý im bol vlastný. Gréckokatolícka cirkev v posledných desaťročiach teda rozširuje oheň živej viery východnej tradície na území celého Slovenska. Vzmohla sa hlavne po páde komunizmu, počas ktorého bola režimom zakázaná a postavená mimo zákona.

▪ **Čomu sa venujete vo voľnom čase?**

Keď som bol v Bratislave, rád som chodil do posilňovne. Okrem toho bolo mojou veľkou radosťou spievanie v zbore Kyrilometodeon. Tiež som pomáhal ako dobrovoľník v Útulku sv. Lujzy de Marillac. Po odchode z Bratislavy som priľnul k čítaniu diel svätcov a cirkevných otcov.

▪ **Čo by ste chceli našim čitateľom povedať na záver?**

Rád by som ich pozval a povzbudil, aby sa nebáli prísť medzi gréckokatolíkov na slávenie svätých božských liturgii, ktoré majú rovnakú hĺbku a aj platnosť ako rímskokatolícke. Stretnúť sa môžeme v nedele o 10:30 a v stredu a piatky o 15:45 v mariánskom kostole. (Časy liturgii vo všedný deň sa môžu ešte zmeniť,

niť, aktuálne informácie nájdete na <http://www.grkattn.sk/oznamy/bohosluzby-prievidza>.)

Otcovi Jozefovi Durkotovi do služby v Prievidzi praje redakcia Bartolomeja veľa sily Ducha Svätého, pokoj a radosť - prijatie do farskej rodiny ľuďmi chápavých srdiec. Vyprosujeme milosť jednoty pre všetkých veriacich.

Za rozhovor ďakujú
Anna Gálová a Žofia Hakošová
Foto: archív J. Durkota

O. Jozef Durkot absolvoval základnú školu vo Svidníku, strednú školu - obchodnú akadémiu - v Bardejove. Po vysokoškolskom magisterskom štúdiu v odbore informatika na Prírodovedeckej fakulte UPJŠ v Košiciach sa zamestnal v Bratislave. Vo vyštudovanom odbore pracoval sedem rokov. Ďalej jeho kroky Pán viedol na Gréckokatolícku teologickú fakultu Prešovskej univerzity, kde študoval tri roky. Potom nasledoval pastoračný ročník na jazykovom a teologickom inštitúte LCI v rakúskom Gmingu, ktorý bol preňho prípravou na ďalšie pokračovanie štúdia. Magisterské štúdium posvätnéj teológie dokončil v r. 2018 v rakúskom Trumau na Medzinárodnom teologickom inštitúte ITI (International Theological Institute) v anglickom jazyku.

Sol' zeme

Ježiš hovorí: „Vy ste sol' zeme. Ak sol' stratí chuť, čím ju osolia? Už nie je na nič, len ju vyhodit' von, aby ju ľudia pošliapali.“ (Mt 5,13)

Toto sú slová z Ježišovej reči na vrchu, ktorá sa začína blahoslavenstvami. Ježiš ich vyslovil nielen na adresu tých, ktorí ho vtedy počúvali, ale ponad celé stáročia aj smerom k ľuďom všetkých dôb. Prečo použil Ježiš práve príklad soli?

Sol' nad zlato alebo Posledná večera?

Písať o rozprávke Sol' nad zlato by bolo azda už klišé, i keď v sebe ukrýva veľkú ľudovú múdrosť. Zaujal ma však iný príklad. Posledná večera (po taliansky *Ultima Cena*), slávna nástenná malba renesančného umelca Leonarda da Vinciho na čelnej stene refektára kostola Santa Maria delle Grazie v talianskom Miláne. Je plná symbolov a jeden z nich odkazuje aj na Ježišove slová o soli.

Ak máte doma túto známu repliku zavesenú kdesi na stene, skôr, ako budete čítať ďalej, zahľad'te sa na ňu a pokúste sa objaviť, kde sa táto sol' nachádza. Tak čo, našli ste ju? Nachádza sa v podobe prevrátenej soľničky. Laktom ju prevrátil jeden z učeníkov - Judáš, ktorý tou istou rukou drží aj mešec s peniazmi, za ktoré zradil svojho Pána.

Najmä starší si pamätajú, že prevrhnutie soli sa kedysi považovalo za nešťastie. Táto povera bola živá už aj za Ježišových čias z jednoduchého dôvodu - sol' bola vzácna. Pán nám hovorí „bud'te soľou zeme“. Pripomína nám tiež, že ak sol' stratí chuť, tak ju vyhodia a ľudia pošliapu; je bezcenná. Práve to je obrazom prevrátenej soľničky. Judáš tak berie osud do vlastných rúk a chce určovať pravidlá života, ktorým sa všetci majú podrobiť. No to všetko „z lásky“. Navonok z lásky k Bohu, k ľudstvu, no vo vnútri z lásky k sebe, aby sa uistil a premenil vieru na istotu. To je Judáš ľškariotský a cesta tých, ktorí svoju predstavu o dobre, o láske, o svete a Bohu vnucujú iným ako jedinú správnu cestu.

Tri vlastnosti soli

Sol' očisťuje, konzervuje a dodáva jedlu

chuť. Keď sme zasiahnutí Ježišovým Slovom, prinášame čistotu v úmysloch a činoch, toto je láska.

Druhou úlohou soli je konzervovať. Často počúvame, že sme konzervatívni. Lenže mali by sme pochopiť, že sme moderní práve preto, lebo sme konzervatívni. Uchová vame niečo tak, ako to bolo pôvodne, zachová vame tú základnú Božiu pravdu.

Žijeme v dobe, keď sa všetko mení podľa chuti, ako sa niekomu chce, alebo nechce. Preto je pre nás veľmi dôležitá živá komunikácia s ním. Každého jedného z nás vníma. Ak prijímame živého Krista, tak sme ako sol', ktorá dodáva chuť. Malo by byť vidieť, že nám chutí žiť, že prežívame vnútornú radosť aj napriek našim krížom, ktoré nesieme. Takto prinášame druhým ľuďom chuť do života. On prichádza živý pod spôsobom chleba, aby nám povedal, že bez neho nemôžeme žiť, že bez neho nemôžeme nič „osoliť“.

Svet zachráni sol' učeníkov

Je zaujímavé, že Ježiš učeníkom neprikazuje ani im neodporúča „musíte sa stať“, „mali by ste sa stať“, on už jednoducho konštatuje „vy ste“. Už tým, že učeníci odpovedali na jeho pozvanie a vykročili za ním, stali sa soľou, ba ako povie Pavol, „divadlom pre svet, anjelov i ľudí“ (1 Kor 4,9). Na každého, kto sa ocitne v Ježišovej blízkosti, ľudia pozerajú inou optikou: s väčšími očakávaniami a kritickejšie. Súvis medzi soľou a učeníkmi môže teda odkazovať aj na zmluvu medzi Bohom a jeho ľuďmi, ktorej znamením sa majú stať Ježišovi učeníci. Sú to oni, čo ako sol' udržiavajú vo svete živú a účinnú túžbu žiť v spojení s Pánom a vydávajú svedectvo o tom, že

každý človek môže žiť v takomto vzťahu. Ježiš učeníkov povzbudzuje, aby nepodľahli tlaku sveta, ani sa neuzatvárali pred svetom do seba a do vlastných kruhov. Tieto nástrahy predstavujú pre učeníkov i veriacich stále nebezpečenstvo. Ježiš ich ako soľ posielal doprostred živého varu, lebo práve tam majú svedectvom dobrých skutkov naplňovať svoje poslanie.

Ak soľ stratí chuť

V prípade kresťanov to znamená splynúť so svetom. Nemajú sa mu vyhýbať, inak by nespĺnili svoje poslanie, ale vždy je tu riziko, že nasiaknu jeho mentalitou. To ležalo Ježišovi na srdci aj v rozlúčkovej veľkňazskej modlitbe, kde viackrát prosil za učeníkov, aby dokázali byť vo svete, ale nestali sa svetom.

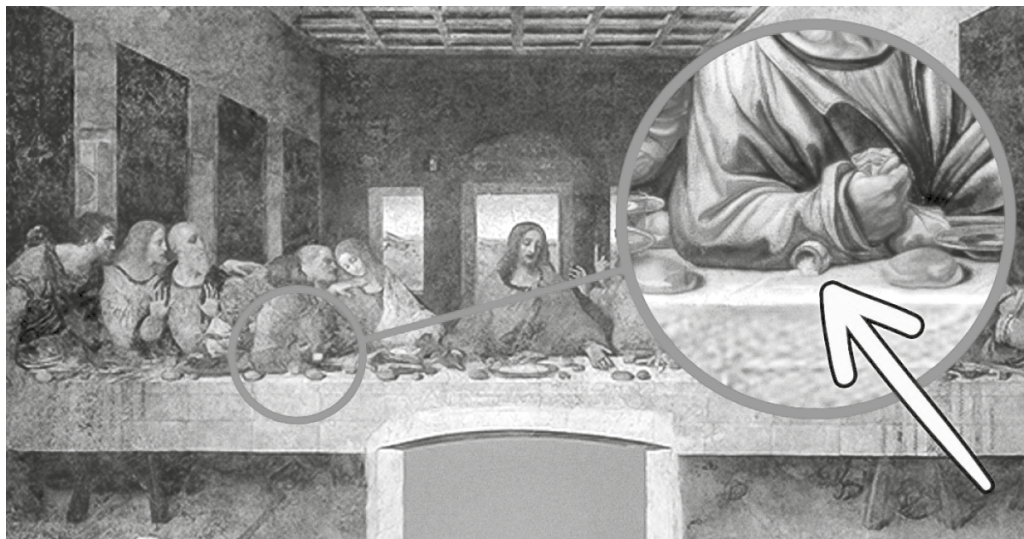
Schopnosť chrániť pred zlom a dodávať chuť sa udržiava pravidelným duchovným životom. Uzatváranie sa, obmedzenie sa na život v „strečkách“ je pohodlnejšia cesta a stále hrozí, že na ňu sklzneme. Patríť do úzkeho spoločenstva je dobré, ale zároveň treba byť otvorený pre potreby sveta. Apoštol Peter napomína už prvé kresťanské komunity: „Vaše správanie medzi

pohanmi nech je vzorné, aby videli vaše dobré skutky a v deň navštívenia oslavovali Boha práve za to, z čoho vás osočujú ako zločincov.” (1Pt 2,12). Skutky dávajú chuť dobra, sú svedectvom a inšpiráciou. Pravdou však zostáva, že veľká časť tých, čo sa ku kresťanstvu hlásia, je svojimi skutkami veľmi ďaleko od Ježišovej programovej reči na vrchu. Keď ide o vydávanie svedectva, „slanosť“ mu dáva Boh, a preto „zvetrať“ nemôže. Môže zvetrať v našich očiach, že sa necháme preniknúť jej silou, že si ju nevypustíme do srdca. Zvetraním môže byť zovšednenie, keď si myslíme, že Sväté písmo poznáme, aj ho počúvame, a predsa nepočujeme, čo nám hovorí.

Ako sa môžeme stať soľou zeme?

Čo teda máme urobiť? Vyhodiť soľ von a pošliapať? To by znamenalo bezcennosť. Nesmieme byť kresťania navonok, čo vyzerajú ako soľ, ale vo vnútri nemajú chuť. Nemajú slanosť. Nemajú vieru. Nemajú skutky.

My máme byť soľou a svetlom pre tento svet, byť zapálení ohňom Ducha Svätého a svietiť plameňom lásky, pokoja a dob-

Nástenná maľba Posledná večera od Leonarda da Vinci na čelnej stene refektára kostola Santa Maria delle Grazie v Miláne.

ra. Ľudia potrebujú vidieť náš život, naše skutky, my im máme byť živým svedectvom zmŕtvychvstalého Krista a tým prinášať slávu nášmu Nebeskému Otcovi. To je poslanie každého kresťana.

Sem patria aj skutky milosrdenstva: hladných kŕmiť, smädných napájať, nahých odievať, pocestných sa ujať, chorých navštevovať, ale aj vydávať svedectvo, nebáť sa vo svojom prostredí spomenúť niečo zo svojho duchovného života, vedieť obhájiť Cirkev a poukázať na to, čo robí dobré. Odvážne vystúpiť z anonymity a prejavíť svoje názory, aj keď sú opačné. Nebyť dobrovoľne ticho, lebo to kresťanov vylučuje z vplyvu na verejný život.

Ježiš potrebuje naše ochotné srdce, naše ruky a nohy. My sme Kristovým telom (súčasť Cirkvi) a On je hlavou. Aj dnes chce Kristus kŕmiť hladných, uzdravovať chorých, napájať smädných a hovoriť o kráľovstve Božom. A na to potrebuje nás. Nepotrebuje ľudí dokonalých a tých, ktorí všetko vedia a všetko majú, ale ochotných a pokorných, uvedomujúcich si, že bez neho - Majstra a Učiteľa, nemôžu nič urobiť.

Miroslav Turanský

Bibliografia: M.Gavenda: V sile Slova, Don Bosco 2014; www.blog.postoj.sk
Foto: www.interez.sk

Čo je soľou vášho života?

- **Alka:** „Moja rodinka, kvetinky a svätá omša.“
- **Lenka:** „Boží chlieb - Eucharistia, česťnosť.“
- **Janko:** „Nápady ľudí, ich nadšenie a čas strávený s Bohom.“
- **Janka:** „Plnenie Božej vôle.“
- **Nika:** „Môj manžel.“
- **Tomáš:** „Príroda.“
- **Anna:** „Láska.“
- **Šaňo:** „Dážď a hnojivo na pôdu.“
- **Rudo:** „Červené víno.“
- **Lila:** „Keď spravím skúšky.“
- **Róbert:** „Keď si mám čo obliecť.“
- **Jožka:** „Eucharistia, pochopenie druhých.“
- **Mária:** „Sväté prijímanie, modlitba a obeta.“
- **Marka:** „Viera, moji rodičia, keď sme si navzájom požehnaním a aj so súrodencami sme k sebe úctiví.“
- **Renka:** „Pomoc bližnému, robenie radosti druhým.“
- **Ľudka:** „Sväté písmo.“
- **Miro:** „Naša rodina.“
- **Andrea:** „Keď mám robotu a stravu, aby sme prežili, mohli zaplatiť nájom a nevyhodili nás z bytu...“
- **Petra:** „Láska našej mamy a jej modlitby, ktoré nás sprevádzajú celý život.“
- **Paulína:** „Milosrdenstvo k druhým.“
- **Eva:** „Kristus ako Cesta, Pravda, Život. Je svetlo. Chce nám dať všetko!“
- **Nina:** „Všetky druhy lásky - rodičovská, súrodenecká, priateľská, kolegiálna, manželská. Láska k Bohu i k bližnému.“
- **Iveta:** „Radosť, že žijeme a vieme si odpustiť.“

Za odpovede ďakuje Anna Gálová.

... tri otázky pre Miroslava Turanského, spoluorganizátora programu Národného týždňa manželstva v Prievidzi

Od 10. do 16. februára si na celom svete pripomenieme Národný týždeň manželstva. Svojím programom sa doň zapojí i Prievidza. Aká je to vlastne iniciatíva a čoho všetkého sa manželské páry u nás budú môcť zúčastniť, to vám už v krátkom rozhovore priblíži jeden z hlavných organizátorov programu Miroslav Turanský.

1

Čo je Národný týždeň manželstva?

Národný týždeň manželstva (ďalej NTM) je týždenná iniciatíva na podporu manželstva, ktorá prebieha v týždni osláv sv. Valentína a sviatku sv. Cyrila a Metoda. Cieľom NTM je propagovať a podporiť manželstvo ako vzácnu hodnotu pre súčasného človeka. Celosvetová kampaň The Marriage Week, ktorej je NTM súčasťou, pritom prebieha už od roku 1997.

Na Slovensko sa NTM dostal v roku 2010, keď sa zástupcovia rôznych organizácií zameraných na podporu manželstva stretli so zakladateľom tejto iniciatívy Richardom Kaneom. Má u nás každoročne svoju tému, ktorou upriamuje pozornosť na rôzne aspekty manželského vzťahu - vernosť, priateľstvo, zvládanie rozdielností, prekonávanie výziev, spoluprácu či spoločný nenahraditeľný príbeh.

2

Akým spôsobom sa do slávania NTM zapája tento rok Prievidza?

Teším sa z toho, že tentoraz budú môcť ľudia v rámci NTM navštíviť až tri miesta počas troch rôznych dní. Všade bude pre nich pripravený tematický program, ktorému bude dominovať svätá omša. Na Zapotôčkoch k nej bude ako bonus pridaná večera pre manželov z farnosti a manželský kvíz. Vo farskom Kostole sv. Bartolomeja pripravilo Modlitbové spoločenstvo rodín program s prednáškou kňaza Mateja Trizuliaka MS a koncert gospelovej skupiny Križiáci. U piaristov sa nadviaže na tradíciu začatú už v roku 2012, ktorá je ovocím Modlitbového spoločenstva matiek detí z piaristickej školy. Súčasťou svätej omše v tomto kostole bude aj tentoraz obnovenie manželských sľubov. Agapé po sv. omši pripravia členovia piaristickej fraternity.

3

Čo znamená pojem manželstvo pre teba osobne?

Existuje jedno ruské príslovie: „Keď ideš do boja, pomodli sa raz. Keď ideš na more, pomodli sa dvakrát. Ale keď sa ideš ženit, pomodli sa trikrát.“ Toto príslovie nám chce povedať, že manželstvo je omnoho ťažším počinom ako vojna alebo cesta po mori. Bez Božej pomoci to nepôjde. Preto je potrebné nežiť svoje manželstvo len čisto z ľudskej sily, ale prijať Boha, ktorý prichádza ako Ženích. Manželská láska je predobrazom Božej lásky voči človeku. Láska, ktorou nás chce zahrnúť Boh, nie je o nič menšia ako láska vo vydatom manželstve.

Ďakujem za rozhovor! Petra Humajová
Foto: archív M. Turanského

**NÁRODNÝ TÝŽDEŇ MANŽELSTVA
V PRIEVIDZI 10.2. - 16.2.2020**

Náš príbeh

www.ntm.sk

PONDELOK 10.FEBRUÁR 2020
Farský Kostol sv. Terézie z Lisieux
17:30 / Sv.omša
 - po sv.omši večera a kvíz pre manželov
 (PASTORAČNÉ CENTRUM SV.TERÉZIE Z LISIEUX)

ŠTVRTOK 13.FEBRUÁR 2020
Piaristický Kostol Najsvätejšej Trojice
18:30 / Sv.omša s obnovou manželského sľubu
 - po sv.omši agapé

SOBOTA 15.FEBRUÁR 2020
Farský Kostol sv. Bartolomeja
15:30 / "Sľubujem, že ti budem verným/-nou..."
 Matej Trizuliak MS (prednáška)
16:30 / Sv.omša s obnovou manželského sľubu
18:00 / Koncert gospelovej skupiny KRIŽIACI

narodny.tyzden.manzelstva www.ntm.sk

Daddy´s café pozýva

FEBRUÁR

10

PONDELOK

12.2.2020

17:00 hod.

Stretnutie a modlitby
s Braňom Škripekcom

FEBRUÁR

15

SOBOTA

15.2.2020

17:00 hod.

Workshop s manželmi Útly-
mi pri príležitosti Národného
týždňa manželstva

Z TMY DO SVETLA

Detský maškarný ples

KEDY? OD 15:00 - 17:00
25.2.2020

KDE? EVENT HOME (38 M.MIŠÍKA)

Môžete sa hrať aj na bombolu!

Traja mudrci

6. januára 2020

„Trés faciunt kolegium,“ hovorí stará rímska zásada. Traja tvoria tím. Ide pritom o minimálny počet, kedy o spoločenstve, o kolektíve môžeme hovoriť. Dvaja sú totiž vždy „len“ pár. Možno aj preto tradícia hovoriaca o kráľoch, presnejšie mudrcoch, mágoch, ktorí sa prišli pokloniť aktuálne narodenému židovskému kráľovi, spomína troch. Vychádza pravdepodobne z troch darov, ktoré spomína Matúšovo evanjelium: zlato, kadidlo a myrhu.

Išlo teda o tím. Možno spolupracovali aj vo vlasti. A možno ho vytvorili len pre túto akciu. Tak či onak, bolo to o komunikácii a spolupráci. A o tom bolo a je z veľkej miery aj ich povolanie. Ved' boli astrológovia, teda v chápaní svojej doby vedci.

Vedecký tím môže mať rôznu veľkosť i obsadenie. Tak či onak však pomáha jednotlivým členom k dosiahnutiu lepších výsledkov, než by boli schopní dosiahnuť sami - za predpokladu, že sa neriešia osobné problémy či ambície; že práca a spoločný cieľ sú hlavnými prioritami. A myslím, že aj v tomto sú biblickí mudrci, ktorých dnes oslavujeme, krásnym vzorom.

I preto vám v tento posledný voľný vianočný deň prajem, aby ste v tomto roku na svojom pracovisku, nielen vedeckom, mali dobrý tím. Čo však nezávisí len od vašich kolegov, ale aj od vás samých.

Vladimír Slovák **rtv:** Rádio Slovensko **rtv:** slovensko.rtv.sk

Práca, mzda a hriech

13. januára 2020

Stretol som ju až po Vianociach. Kamarátku, ktorá pred rokom dala výpoveď v istej štátnej akciovke. Nezvládala pracovný nápor, zlé vzťahy a tiež nízku mzdu. Pred pár mesiacmi sa zamestnala v súkromnej firme. Keď som ju stretol, prirodzene som sa pýtal na novú prácu. „Nuž, nie je to ľahké,“ odpovedala. „Najviac ma ťaží trojsmenná prevádzka. Zatiaľ som si nezvykla na nočné. Ale prácu už zvládam. Pred Vianocami vznikol na základe objednávok nápor. Bolo treba robiť aj cez víkend. Zamestnávateľ zvolal míting, vysvetlil nám situáciu a poprosil, aby sme zabrali. Za nadčasy sľúbil aj zvýšenú taxu. Takmer nikto nemal problém. A výplata bola presne podľa sľubu. Vieš, s takým niečím som sa predtým nestretla.“ „Ale ved' to je normálny, prirodzený postup,“ hovorím jej ako bývalý manažér. „No v mojom bývalom zamestnaní to tak nikdy nebolo. Len krik a zvyšovanie nárokov.“

Je hrozné, keď je prirodzené výnimočné. Keď človek za desiatky rokov nezažije ocenenie a primerané ohodnotenie. Ak nie je možnosť iného zamestnania, môže to viesť k frustrácii a k strate sebaúcty. Starý katechizmus zaradil medzi tri „do neba volajúce hriechy“ aj nevyplatenie spravodlivej mzdy. Bojím sa, že na „kresťanskom“ Slovensku ich do neba volá veľmi veľa.

Sebastián

20. januára 2020

Z detstva si ho pamätám ako malého chlapca vedľa veľkého bieleho psa. Bella totiž k nemu neodmysliteľne patrila. Či na televíznej obrazovke, alebo na modrom obale knihy. Na gymnáziu som ho zazrel v knihe o renesančnom umení ako mladého muža s niekoľkými šípami v krásnom tele. A na vysokej som o ňom počúval na prednáške z cirkevných dejín. Sebastián.

Ten svätý žil na prelome tretieho a štvrtého storočia. Ako vojak rímskej armády sa vypracoval na kapitána prétoriánov. Keď však za cisára Maximiána zistili, že je kresťan, zbavili ho nielen funkcie, ale chceli i života. Priviazali ho k stromu a postrelili šípami, aby postupne vykrvácal. To je jeho najčastejšie vyobrazenie. Podľa legendy ho takto našla sv. Irena, ktorá sa oňho postarala a vyliečila. Keď bol zdravý, šiel za cisárom a vyčítal mu jeho postoj ku kresťanom. Vtedy ho to už stálo život.

V obidvoch príbehoch ma zaujali dve veci. Hľadanie zvieracej beštie a prevádzača v príbehu z 2. svetovej vojny nakrúcanom v krásnych Savojských Alpách a hľadanie pravdy o živote a človeku v legende o statočnom vojakovi. A krása človeka, psa a najmä priateľstva, blízkosti. Pričom blízkosť odhaľuje krásu. Nielen tú vonkajšiu, ale najmä vnútornú. Kiež by ju naši blízki objavili v nás. Kiežby sme ju my odhalili v ľuďoch vedľa nás.

Zamyslenie na dnešný deň **rtv:** vysiela každý pondelok 5:10 hod.

Dva dni po...

27. januára 2020

Tak rozmýšľam, či sme si bližší. Myslím my, kresťania - rímski i grécki katolíci, evanjelici, baptisti, adventisti, bratia i husiti, metodisti, ľudia zborov i reformovaní, apoštolí, pravoslávni či starokatolíci. Týždeň sme sa totiž modlili za svoju jednotu. Na mnohých miestach sa konali ekumenické bohoslužby, diskusie a spoločné posedenia. Niesli sa v priateľskej atmosfére a porozumení.

Zdá sa, že v ľudskej rovine sme si celkom blízki. Horšie to je z hľadiska vierouky a disciplíny, čo ale jednoduchí veriaci riešiť nemôžu a nevedia. Ale tiež z hľadiska životných filozofií, spôsobu zmyšľania a pozerania na svet, priorít v zmysle žitia a presadzovania Božieho kráľovstva, teda každodennej praxe. Toto chliebiky, koláče, čaj či spoločný spev nevyriešia.

Aj preto to bol na prvom mieste priestor pre modlitbu. Lebo ňou sa jednota buduje najlepšie. Ona nás totiž spája s Bohom, naším spoločným Otcom. Približuje naše zmyšľanie jemu, jeho pohľadu na svet. A o to tu ide. Nielen priblíženie k sebe navzájom, ale najmä k Nemu, ktorý je princípom nás všetkých, a teda aj našej jednoty. A preto si myslím, že sme si bližší.

Bud' vôľa tvoja ako v nebi, tak i na zemi...

„Bud' vôľa tvoja ako v nebi, tak i na zemi.“ Toto pokračovanie modlitby Otče náš veľmi dobre nadväzuje na to, čo sa modlíme pred tým: „Príď kráľovstvo tvoje“. Najprv hovoríme o tom, čo chceme, aby prišlo - a hneď aj prosíme, aby to prišlo skrze Božiu vôľu, ktorá je vždy správna. Veď Boh všetko stvoril ako dobré, píše sa v knihe Genezis.

Keď sa už teda modlíme za Božie kráľovstvo, nemá to zostávať iba pri slovách a pomaličky to má prechádzať do činov a skutkov. Ako? Tak, že budeme hľadať Božiu vôľu. Ale skutočnú Božiu vôľu. Nie tak, ako sa spieva v piesni Bud' vôľa tvoja: „Denne sa modlím: Bud' vôľa Tvoja, pritom prosím, len nech je ako moja. Nie je to ľahké - prijať to, čo nechcem, môže to bolieť, keď pokorný byť neviem.“

Hľadať Božiu vôľu

Hľadať Božiu vôľu, pochopiť ju a prijať, chce, samozrejme aj pokoru, pretože častokrát si myslíme, že všetko vieme najlepšie, lepšie ako Boh. Nechceme prijať Božie napomenutia a tieto slová potom iba bezmyšlienkovito recitujeme. No modlit-

ba je dialóg, teda rozhovor medzi dvoma osobami. Tak ako ja hovorím k Bohu, aj Boh hovorí ku mne rozličnými spôsobmi. Božia vôľa spája nebo zo zemou. Vtedy, keď objavíme Božiu vôľu, pomaly začíname žiť Božie kráľovstvo už tu, na zemi. Skutočne šťastnými budeme vtedy, keď sa zjednotíme s Bohom a s jeho vôľou.

Smerom k Bohu

Na vrchu Sion Boh dal Mojžišovi desať Božích prikázaní. To je základná Božia vôľa týkajúca sa lásky a jednoty ľudí s Bohom a ľudí medzi sebou navzájom. Už v treťom ročníku sa deti učia, že Desatoro je smerovníkom na našej ceste k Bohu. Prvé tri prikázania sa nás snažia nasmerovať priamo na Boha, zvyšných sedem na ľudí a naše okolie. Boh predsa nechce, aby sme si nectili rodičov, kradli, smilnili, zabíjali alebo sa prehrešovali ohováraním a klamaním. To Božia vôľa nie je.

Odvzdávať ďalej

Ako nájdeme Božiu vôľu? V rozhovore s Bohom, čiže v modlitbe, tichu, vo sviatostiach (najmä v Eucharistii), ale, samozrejme, aj vo Svätom písme. Katechizmus Katolíckej cirkvi v bode 2 826 píše: „Prostredníctvom modlitby môžeme rozoznať, čo je Božia vôľa (Rim 12, 2), a dosiahnuť vytrvalosť pri jej plnení. Ježiš nás učí, že do nebeského kráľovstva sa nevchádza slovami, ale plnením vôle jeho Otca, ktorý je na nebesiach.“

Takže je dôležité, aby sme zo slov prechádzali do činov, aby sme Božiu vôľu odovzdávali tým, ktorých nám Boh každý deň posielal do cesty.

Dominik Kučera

Milé deti!

Polrok v škole máte za sebou a zas ste o čosi múdrejší. Všetko nové, čo ste sa naučili, vám istotne bude užitočné aj neskôr.

Je dôležité robiť užitočné veci – či už pre nás samých (učiť sa, modliť sa...), alebo pre ostatných (pomáhať, byť milý k iným či sa pomodliť za iných...). Rozhodnutie „byť užitočným“ by sa určite páčilo aj Nebeskému Ockovi. Ved' sám Pán Ježiš nás to učí svojím príkladom – sám seba rozdával, keď žil tu, na tejto zemi, a robí to doteraz – keď sa nám dáva v Eucharistii.

Skúsme nasledovať Pána Ježiša a byť užitoční... A všetko, čo robíme, robme s LÁSKOU!

14. februára bude sviatok sv. Valentína, patróna zalúbených. Nezabudnite na tých, ktorých ľúbite a venujte im napríklad takéto vymaľované srdce.

Rubriku
pre deti
pripravila
Eva
Trepáčová

PS: Nezabudnite povedať aj Nebeskému Ockovi, ako veľmi ho ľúbite. Bude rád a bude sa na vás usmievať!

Vzťahy vodcov v regióne

Nie je ľahké vymedziť, kto je vodcom či členom elity. Najjednoduchšie je formálne vymedzenie - je to človek, ktorý je držiteľom formálne vymedzenej vodcovskej funkcie. Už tu však vznikajú problémy vyplývajúce z otázok, či je jej legitímnym držiteľom, t. j. či sa k nej dostal oprávneným spôsobom a či ju vykonáva oprávneným spôsobom. Jedna zo skorých spoločenskovedných definícií zas vymedzuje elitu veľmi široko a pragmaticky - patrí do nej ten, kto je najúspešnejší v tom, čo robí. V tomto zmysle patrí najúspešnejší zlodej do elity (za zlodejov). Pojem „sol' zeme“ z evanjelia označuje úplne inú elitu, a to nábožensko-kultúrnou.

V spoločenských skupinách sa však vždy vyskytujú viaceré druhy vodcov súčasne. Súvisí to s charakteristikami ich osobnosti, so spoločenskou pozíciou, ktorú dostali alebo získali, so vzťahmi s ostatnými členmi skupiny, s tým, či vo svojom správaní zohľadňujú širšie skupinové ciele a aké dopady má ich správanie na skupinu. Vodca je vždy v nejakom ohľade vizionár (človek s víziou - predstavou do budúcnosti). V prípade takých spoločenských jednotiek ako regióny je štruktúra vodcov veľmi zložitá. V súčasnosti je rozmanito začlenená do viacerých hierarchických vodcovských štruktúr, napríklad územných (sídlo - región - štát - spoločenstvo štátov - svetadiel - svet), inštitucionálnych (politických, hospodárskych, kultúrnych) či vzťahových (zastáncovia - protivníci, podporovatelia - odberatelia, spolupracovníci - konkurenti, atď.). Pri riadení regionálneho života sa v súčasných spoločnostiach rozvíja niečo ako konflikt medzi horizontálnym riadením (koordinovaním pôsobenia všetkých organizácií, združení, spolkov, inštitúcií a podnikov na danom území) a vertikálnym riadením (súvisiacim so vzrastajúcou závislosťou jednotlivých regionálnych riadiacich centier od ich štátnych a medzinárodných nadriadených). Ide teda o konflikt medzi tým, či sa vodcovia v regióne zamerajú na plnenie špecifických cieľov nadregionálnej organizácie, ktorú reprezentujú (a do plnenia ktorých sú spravidla byrokraticky tlačení), alebo uprednostnia ciele regiónu, ktorý je prirodzeným prostredím bezprostredne ovplyvňujúcim ich činnosť.

Zdá sa, že pokiaľ ide o transformáciu baníckych regiónov, jestvujú isté východiská pre súlad medzi horizontálnou a vertikálnou úrovňou riadenia aspoň na všeobecnej úrovni. Jasne sa črtajú v komunikácii Európskej komisie (EK) voči členským štátom EÚ, aj voči jednotlivým baníckym regiónom. Zatiaľ čo pre štáty sa stali banícké regióny predovšetkým ekonomickou záťažou (fungovanie baní si bežne vyžaduje veľké štátne dotácie), Európska únia sa k nim stavia hlavne ako k ekologickej záťaži (k odbúravaniu ktorej sa zaviazala v roku 2016 ratifikovaním Parížskej klimatickej dohody). Voči baníckym regiónom však deklaruje veľkú solidaritu, pretože si uvedomuje, že ešte pred niekoľkými desaťročiami vďaka Európe za svoju prosperitu práve baníckym regiónom.

Tieto deklarácie sa začínajú premietat aj do konkrétnej pomoci, najmä v podobe formovania nadnárodných európskych združení a fondov na podporu transformácie baníckych regiónov. Koncom novembra minulého roku EK odobrila slovenskú štátnu pomoc vo výške 92 miliónov eur pre Hornonitrianske bane Prievidza, a. s. na zmierňovanie sociálnych a environmentálnych následkov zatvorenia baní Handlová a Nováky do roku 2023. 14. januára 2020 bol zas predložený Investičný plán európskeho ekologického dohovoru a 27. januára na konferencii v Katoviciach bol v Poľsku ako v prvej krajine EÚ predstavený Mechanizmus spravodlivej transformácie, cez ktorý mieni EÚ poskytnúť regiónom prinajmenšom 100 miliárd eur. (Zdroj: ec.europa.eu.)

Ako transformujúce sa regióny sa síce myslia hlavne tie banické, ale nielen ony. Elisa Ferreira, komisárka pre regionálnu politiku a reformy zdôraznila, že klimatické zmeny si vyžadujú zmenu spôsobu života v celej Európe, aj na celom svete.

Na regionálnej úrovni obyčajne vystupujú dva navzájom dost' nezávislé druhy vodcov: produktívne orientovaní riadiaci pracovníci účelových organizácií, ktorí sú zameraní na napĺňanie organizačných cieľov, a lokálni vodcovia, ktorí sú nastavení na uspokojovanie potrieb územného spoločenstva. Už transformácie krajín V4 v 90. rokoch 20. storočia ukázali, že z hľadiska rozvoja a prosperity regiónu je dôležitý vzťah medzi týmito dvoma druhmi vodcov. Absencia ich vzťahu môže viesť k prehľbovaniu sociálnej polarizácie obyvateľov regiónu, pričom lokálni vodcovia zostávajú osamotení v riešení situácie sociálne slabých obyvateľov, a to s obmedzeným prístupom k ekonomickým zdrojom. Riešeniu regionálnych problémov neprospievajú ani klientelisticke či mafiánske vzťahy medzi týmito druhmi vodcov. Skúsenosť z 90. rokov ukázala, že ako prospešná pre región či lokalitu sa obyčajne stáva existencia lokálneho vodcu (alebo malej skupiny), okolo ktorého sa zoskupuje elita miestnych podnikateľov. Oni spoločne najpresnejšie identifikujú lokálne problémy a dohadujú účinné stratégie na ich riešenie. Tieto skúsenosti ukázali, že takáto elitná zostava je pre región dokonca prospešnejšia ako všeobecná občianska participácia. (Zdroje: J. Turowski, B. Jałowiecki a M. S. Szczepański, na Slovensku P. Gajdoš a K. Moravanská, L. Faltán a ďalší.)

Na čo sa v transformačných víziách často zabúda, ale čo je dokázateľne veľmi dôležité, je kultúra a celková spoločenská klíma transformujúceho sa regiónu. Transformácie so sebou často prinášajú aspoň prechodný (ale obvykle aj dlhodobejší) nárast chudoby v regióne. Ako ukázali skúsenosti z banických regiónov, v ktorých došlo k úpadku baníctva už v 80. a 90. rokoch, nárast chudoby v nich sprevádzali aj ďal-

šie negatívne javy. Tieto regióny spravidla vedú štátne štatistiky v mierach kriminality a rozpadu rodinného života (podiel nemanželských detí, rozvodov, spolužitie bez uzavretia manželstva a pod.). Po dôslednej štatistickej analýze regiónov vo Veľkej Británii však S. Duncan a D. P. Smith (2006) dospeli k zaujímavému zisteniu - netýka sa to chudobných regiónov s vysokou religiozitou.

Práve náboženská morálka (nielen kresťanská, ako dokázali Duncan a Smith) môže viesť k posilneniu a budovaniu tzv. záchytných sietí proti chudobe v podobe zachovania rodinných štruktúr a vytvárania ďalších inštitúcií a skupín na podporu vzájomnej solidarity a pomoci.

Text a foto: Mária Suríková

Ave Mária, lesopark v Prievidzi

Stanley - rebel so zmyslom pre spravodlivosť

Recenzia knihy Michala Hirku Stanley - Ešte sme neskončili

Kto sleduje gospelovú (alebo lepšie povedané kresťanskú) hudobnú scénu, nemožno prehliadnuť osobnosť, akou bol Stanislav Šášky, známy pod umeleckým menom Stanley. Tento hudobník, gitarista a spevák vystupoval aj sám, ale častejšie s kapelou Kapucíni, s ktorou si ho mnohí vo svojich spomienkach spájajú. Zomrel na začiatku adventu v roku 2016. Bola to nečakaná správa pre tých, ktorí ho poznali len z pódia a netušili, že už nejaký čas bojuje s chorobou; a zároveň smutná správa pre tých, ktorí mu boli celý ten čas blízko a dúfali, že mu zostáva ešte aspoň niekoľko týždňov či mesiacov.

Už počas svojho života bol legendou. Napriek tomu som sa po správe o jeho smrti začal obávať, či jeho odkaz v našej rýchlej dobe nezapadne do zabudnutia. Našťastie boli okolo neho ľudia, ktorí nezabudli. Jedným z nich bol aj jeho spoluhráč a dlhoročný priateľ Michal Hirko, ktorý s ním urobil desiatky rozhovorov - či už na cestách, skúškach, koncertoch, alebo počas dlhých večerov. Stal sa akýmsi „Stanleyho archivárom“.

Po jeho smrti si uvedomil, že toto obrovské množstvo materiálu je poklad, ktorý nemôže schovávať doma. A tak z týchto fragmentov vznikla kniha spomienok a rozhovorov pripomínajúca nám osobnosť a človeka, ktorý svoj hudobný život spojil s práve s takou kapelou, akou sú Kapucíni.

Vtip na každú príležitosť

Mal som to šťastie, že som so Stanleyom strávil takmer dva týždne na turné *Šanca pre lásku*. Bol to festival kapiel, ktoré vystupovali vo viacerých mestách po Slovensku. Striedali sme sa na tých istých pódioch - on s Kapucínmi a ja s kapelou Sába. No najlepšie som ho spoznal nie na pódii, ale počas presunov do iných miest

a počas večerných posedení, kde sa stále bolo o čom rozprávať. Dokonca som zažil aj povestnú atmosféru jeho chalupy na Divíne. Svoje vtipy rozprával Stanley nielen na pódii, ale aj mimo neho. Vedel povedať vtip na každú príležitosť a každú situáciu okoreniť niečím nečakaným. Ak však predsa len niekto povedal dobrý vtip, ktorý nepoznal, starostlivo si ho zapísal do diára. Bol priateľský voči všetkým a užíval si život na-

plno. Dodnes mám v pamäti situáciu, keď po dobrom obede kdesi na oravskej fare odišiel do kuchyne pochváliť kuchára za jeho šikovnosť.

Raz, keď sme so Sábou hrali v Bratislave, pozval nás po koncerte k sebe domov a do neskorej noci sme sa rozprávali o všetkom možnom aj nemožnom. Keďže som bol vodič a čakala nás ešte dvojhodinová cesta domov, navaril mi dobrý polliter kávy, ktorý do mňa nalial, aby som cestou nezaspal. Že by som bol odvtedy takým milovníkom kávy? Je to celkom možné.

Čítanie na jeden dych

Vrátim sa ale ku knihe, ktorú som prečítal takmer na jeden dych. Začína roz-

hovorom so samotným Stanleyom z roku 2014, čiže dva roky pred smrťou. Tam sa dozvieme o jeho hudobných začiatkoch na klavíri, hraní a spievaní v zboroch, o prvej kapele, hudobných vzoroch či o hraní ľudoviek na svadbách.

Kniha pokračuje rozhovorom s jeho mamou, ktorá prezradí niečo z jeho detstva, niečo o jeho láske k futbalu a napríklad aj to, že keď sa jej syn narodil, nevolal sa Stanislav, ale Mojmír. Rozhovor so Stanleyho synom Michalom nám prezrádza napríklad aj to, že teraz každé ráno, keď Michal vstáva, pozerá sa na gitaru svojho otca. Hovorí aj o tom, prečo si Michal ešte stále nevymazal otcovo číslo z mobilu.

Kniha pokračuje sériou rozhovorov s ľuďmi, ktorí boli Stanleyemu blízki, ako napríklad dlhoročný priateľ, textár a skladateľ Slavomír Horov, kňaz a organizátor viacerých hudobných festivalov Juraj Drobňý, ale aj spoluhráči z kapely. Krásny je aj Félixov príhovor počas pohrebných obrádov.

Na odľahčenie sa v knihe nachádza aj kapitola, v ktorej nájdete Stanleyho úsmevné historky a vtipy, vyslovené počas koncertov. (Mimochodom je to moja najobľúbenejšia časť.) V závere knihy sú ešte uverejnené dojímavé spomienky jeho sestry, ale aj iných ľudí, ako si na neho spomínali v médiách či na sociálnych sieťach.

Knihu vydalo občianske združenie Cavolo. Ide o takmer tristo strán pútavého čítania. Je to naozaj pekne spracovaná spomienka na veľkého človeka, hudobníka, rozdávača radosti - skrátka „kolotočára“, ako sám seba s úsmevom označoval. A verte mi, je jedno, či ste Stanleyho poznali osobne, alebo len prostredníctvom jeho koncertov a piesní. Táto kniha vás isto zaujme.

Text: Radovan Vrška

Foto: www.ver.sk

Farský ples

Farská rada v spolupráci s Rímskokatolíckym farským úradom Prievidza - mesto Vás pozýva na jubilejný

XX. ročník farského plesu,

ktorý sa uskutoční v sobotu 22. februára 2020 o 19.00

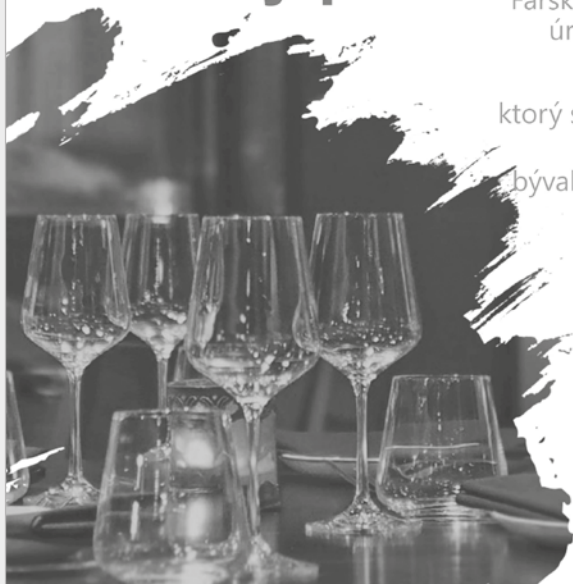
hodine v priestoroch

bývalého Roko Clubu na sídlisku Mládeže v Prievidzi.

Do tanca hrá HS Necpalanka.

Vstupenky v hodnote **25 €** si môžete zakúpiť každú nedeľu od 19.1. do 16.02.2020 po predpoludňajších sv. omšiach v sakristii farského kostola.

Kontakt: mobil: 0905 951 854,
e-mail: petras.milan@gmail.com.

Keď život stratí správnu chuť

Určite sa vám stalo, že ste dobre nedochutili polievku, alebo ste zabudli pridať soľ. A pritom jej stačí iba štipka, aby jedlo dostalo správnu chuť. Aj Sonin život postupne strácal tú pravú chuť - a možno ani štipka soli by v tej chvíli nestačila.

Pani Soňa má 51 rokov, pochádza z Pezinka a tam i študovala. V Pezinku prežila svoje detstvo, na ktoré spomína s ťažkým srdcom. Od brata je mladšia o osem rokov a momentálne nevie ani to, kde sa nachádza. Otec holdoval alkoholu a často ich bil. Mamke nejeden raz aj ucho natrhol. S rodičmi bývala v rodinnom dome do svojich osemnástich rokov.

V Pezinku si pani Soňa našla muža, ktorý pochádzal z dediny pri Prievdzi. Keď sa zosobášili, bývali v meste spolu so Soninou mamou. Z manželstva má Soňa tri deti a už je aj babičkou troch vnúčat. V čase, keď deti boli malé, odišla za prácou do Nemecka, kde sa starala o starú na vozíku. Každé dva mesiace chodila domov. Pracovala tam dva roky. Keď sa dozvedela, že jej muž si našiel mlad-

šiu priateľku, spolu so svojou mamkou od neho odišla. Malé deti zostali u manžela. S mužom sa neskôr rozviedla. S deťmi bola naposledy pred pár rokmi na pohrebe svojej mamy a videli sa len chvíľu. Vôbec nie sú v kontakte.

Pred tromi rokmi si pani Soňa našla priateľa a žili u jeho rodičov v dome na povale. Podmienky bývania tam boli ťažké a situácii nenapomohol ani úraz priateľa. Soňa musela sama nosiť hore po rebríku drevo aj vodu. S priateľom si kúrili iba v malom sporáku. Minulý rok ich v čase Vianoc postretlo veľké nešťastie. Z otvoru sporáka sa zrazu začalo dymiť a povala sa prepadla. Rodičia mali zničenú kuchyňu a vinu hodili na Soňu. Obvinili ju z podpálenia domu a zavolali na ňu policajtov. Nakoniec zostala na ulici. Po pár dňoch ju na stanici našiel jeden z bezdomovcov a priviedol ju do charity.

Soňa vždy poctivo pracovala. Buď v kuchyni ako pomocná sila, alebo v obchode, ba dokonca i desať rokov ako pošťárka. Momentálne sú jej jediným príjmom sociálne dávky. Nanešťastie má aj zdravotné problémy. Je po porážke a po ťažkej operácii hlavy. Zle sa jej chodí. Napriek všetkému sa nechce vzdať. Túži sa postaviť na vlastné nohy a začať odznova. Dostala možnosť upratovať nejaké priestory a privyrobiť si.

Na ulici je viac ako mesiac. Na obed chodí do charity a večer využíva nocľahareň. To je jej momentálne útočisko.

Či už milým slovom, radosťou, alebo hocijakou inou pomocou môžeme byť soľou pre druhých ľudí. Nasledovaním Ježiša Krista sa stávame soľou zeme!

Text a foto: Dagmara Pavlove

Nevedela som, prečo som, kde som

Som maturantka na gymnáziu v Prievidzi. Za to, že maturujem práve na tomto gymnáziu, vďačím Bohu.

Keď som si vyberala strednú školu, nevedela som sa rozhodnúť, kam chcem ísť. Nič špeciálne ma nebavilo a na gymnázium som vôbec nechcela ísť, keď som videla, ako dlho sa tam študenti učia na ďalší deň. Stalo sa však to, čo som odmietala. Začala som študovať na gymnáziu. Nevedela som v tom zmysel.

Kamarátkino pozvanie

V tom čase som nebola hlboko veriaca. Vedela som, že Boh existuje a chodila som v nedeľu na svätú omšu. To bolo všetko, čo som robila pre vieru. V jeden deň sa ale všetko zmenilo. Ozvala sa mi stará kamarátka a spýtala sa ma, či nepôjdeme spolu v piatok na chvály do piaristického kostola. Vedela som, že niečo také existuje, ale veľa som o tom nevedela.

Keď sme tam prišli, bolo tam veľa mladých ľudí, ktorí chválili Boha. Zaujalo ma to. Začali sme tam chodiť pravidelne. O rok som sa zapísala na birmovku, o ktorej som pred tým hovorila, že je to hlúposť a nikdy mi to na nič nebude. A onedlho som vstúpila aj do Spoločenstva Piar.

Modlitebné stretnutia

Stále som však rozmyšľala, aký zmysel má moja stredná škola a prečo som tam, kde som. Neprichádzala som na to. Boh si ma však od toho času začal používať. Ani neviem, ako sa to stalo, že som obnovila modlitebné stretnutia na gympli. Zo začiatku sme sa stretávali po škole malá skupinka 3 - 4 ľudí. Nikto o nás nevedel. Tento rok som mala túžbu ísť s týmito modlitbami ďalej. Urobili sme pár plagátov s pozvánkou na chvály cez prestávku a polepili sme ich po celej škole. Zabrало to. Na našich stretnutiach sa začalo objavovať viac ľudí. Niektorí z nich poznali chvály, ale nemohli na ne chodiť, tak boli nadšení z modlitieb v škole.

Odkedy sme sa začali stretávať a modliť za našu školu, cítiť na nej uvoľnenie od viacerých zlých vecí, čo sa tam konali. A ja som si uvedomila, ako dokonale si ma Boh použil za posledné tri roky a ako skrze mňa konal svoje dielo.

Martina

FAŠIANGOVÁ

Príde chlapík do Dopravného podniku Bratislava a chce električienku. Predavačka sa ho pýta:

„Chcete to na mesiac?“

„Neee, šak po Blave, čo vyzerám jak kozmonaut?“

Vychodňarsky vtip o pravopise:

„Nezájdeme na colu?“

„Chlope, ta ty si perši, kto v slove pivo zrobil štyri chyby...“

Slovensko, predvolebný míting.

Politik, aby pôsobil troška žovialnejšie, žartuje s občanmi:

„Občania, ako sa máte?“

„Dobre!“ žartujú občania.

Turista si chcel skrátiť cestu mimo chodníka cez oploتنú lúku. Keď však otváral bránu v plote, zakričal na neho pastier, ktorý sedel opodiaľ:

„Tadiaľ nesmiete! Chod'te pekne po chodníku!“

Muž sa obrátil a pohrdavo odvrkol:

„Viete, kto som ja? Ja som minister!“

Turista vytiahol z vrečka preukaz.

„Toto mi umožňuje vstúpiť kedykoľvek a kamkoľvek, bez akýchkoľvek otázok!“

„Aha, to som nevedel,“ pokrčil plecami pastier.

O pár minút, keď už bol turista uprostred lúky, vyrútil sa na neho obrovský býk.

Muž sa rozbehol späť a bolo jasné, že to nestihne. Volal zúfalo na pastiera:

„Pomoc! Čo mám robiť?“

Ten priložil si ruky k ústam a zakričal:

„PREUKAZ, UKÁŽ MU TEN PREUKAZ!“

Dnešná žena musí mať:

- postavu Venuše,
 - rafinovanosť Kleopatry,
 - odvahu Jany z Arcu,
 - šatník Márie Antoinetty
- ... a čistiacu schopnosť tekutého prášku Zuzka.

Babka si vyberá v banke peniaze. Slečna pri okienku jej hovorí:

„Pani, ale zo zadnej strany, tam dolu, sa musíte aj podpísať!“

„A čo to tam mám napísať, dcérenka moja?“

„No normálne, tak ako sa podpisujete na listy.“

A babka napísala:

„Všetkých vás pozdravujem a bozkávam. Vaša babka.“

Píše dievča chlapcovi:

„Janko, príd' dnes večer k nám, nikto nie je doma.“

Janko prišiel, zvoní, klope a fakt... Nikto nebol doma.

Finančná kríza doľahla už aj na mňa. Jem plesnivé syry, pijem staré vína a jazdím v aute bez strechy...

Rodinná večera na Veľkú noc prebieha v pokoji a spoločnom frflaní na veľmi mastnú a šlachovitú šunku. Na záver sa otec tradične opýta:

„No, pomodlíme sa?“

Jedno z detí zahlási:

„Ale áno, tá šunka zas nebola až taká zlá.“

Učiteľka sa pýta:

„Žiaci, kto je kladný a kto záporný hrdina?“

„Prosím, policajt je kladný a zlodej záporný!“

„Správne. A prečo?“

„Lebo policajt kladie otázky a zlodej zapiera.“

VTIPPARÁDA

Reportér zistí, že v jednom pralese žije muž, ktorý sa práve dožíva 113 rokov. Ide za ním, pretože chce zistiť, čo funguje na dlhovekosť a chce s ním urobiť rozhovor. Pýta sa teda muža, či by mohol. A muž s pokorou odpovedá: „No, rád by som, ale neviem, či ma pustia rodičia.“

Pápež dostal do daru nové Porsche. Raz povie svojmu vodičovi:

„Prosím, dovoľ mi sadnúť za volant a trochu si zajazdiť!“

Ten najprv váha, ale potom privolí. Pápež jazdí trochu rýchlo, keď ho zrazu zastavia policajti. Jeden z nich pristúpi k okienku, ktoré sa pomaly otvorí. Zbadá pápeža za volantom a nervózne hovorí:

„Ospravedlňte ma na moment.“

Pribehne ku kapitánovi a hovorí:

„Pán kapitán, neviem, či mu mám dať pokutu, je to veľmi vážena osoba.“

Kapitán:

„Je to azda predseda parlamentu?“

„Kdeže, väčšie zviera!“

„Hádam sám prezident?“

„Nie, niekto oveľa väčší!“

„Tak to môže byť len pápež!“

„Pápež? Ten mu len robí šoféra!“

„Stratil sa nám pes! Je veľmi inteligentný... Max, ak to čítaš, vráť sa domov!“

„Čo jedia ľudožrúti, keď majú pôst?“ pýta sa pán farár na hodine náboženstva. „Rybárov!“ znie odpoveď.

V banke sa na nástenke objavil oznam vedenia:

„Váš plat je vaša osobná vec. Nevešajte nikomu na nos, koľko u nás zarábate!“

Po niekoľkých dňoch bolo na oznam dopísané:

„Sľubujem, že svoj plat nevyzradím nikomu na svete. Za ten plat sa hanbím tak isto ako vedenie banky.“

Najvtipnejšie hlášky slovenských hokejových komentátorov:

- „Bielorusom sa proti Kazachstanu podarilo obrátiť z 0:2 na 3:1.“
- „Fíni hrajú presilovku, ale naši chlapci ju hrajú dobre. Puk držíme d'aleko od našej brány a dostávame gól.“
- „Teraz Afinogenov ukázal, ako nedať to, čomu sa hovorí, že sa nedá nedať. Ale na tomto ľade sa dá nedať aj to, čo sa dá dať.“
- „Bielorusi nedali gól, hoci ho takmer dali.“
- „Robíme si s Rusmi, čo chceme... a dostávame druhý gól.“
- „Bondra bojuje o puk v rohu klziska. Vyzerá to, ako keby okopával zemianky.“
- „Taká je rovnica: dvaja Ukrajinci rovná sa jeden Chára.“
- „Američanom sa podarilo zničiť kanadský zárodok už v zárodku.“
- „Musíme dať nabudúce viac gólov ako súper, inak prehráme.“
- „Čas sa teraz vlečie ako zúfalec plávajúci v mede.“
- „Ruskí hokejisti prefrčali cez modrú čiaru. Teda cez červenú, ktorá je pri modrej.“
- „Naši majú snahu, ale nemajú puk. Áááá, už ho majú... Naš brankár ho vytahuje zo siete.“
- „Pokúsil sa preniest puk do útočného pásma, ale stratil ho. No a bez puku sa hrá ťažko.“

Pripravila: Redakcia

Rozhodujúcim spôsobom ovplyvnil osud Európy

Blahoslavený Marek z Aviana

Údajne stojí za vznikom cappuccina. Vraj keď porazení Turci nechali svoj náklad kávy vo Viedni, Viedenchania ju začali piť. No nápoj bol pre nich priveľmi horký a silný, a tak doň tento kapucín začal pridávať mlieko a sladit' ho medom. Na jeho počesť nazvali nový nápoj podľa neho - cappuccino.

No aj keby toto všetko bola pravda, „vynález“ cappuccina by isto nebol najvýznamnejším činom blahoslaveného Mareka z Aviana. Na oltár bol povýšený pre čosi úplne iné.

Počiatky povolania

Marek z Aviana (vlastným menom Karol Dominik Cristofori) sa narodil 17. novembra 1631 v malom mestečku Aviano v severnom Taliansku. Jeho rodičia, bohatí mešťania, mali spolu desať detí. Marek bol najstarší. Do školy chodil najskôr v rodnom Aviane a neskôr navštevoval jezuitské kolégium v Gorizii. Práve z neho odišiel za vznešeným snom - bojovať za obranu viery proti Turkom, ktorí už niekoľko storočí vážne ohrozovali Európu. Marekove ideály boli síce vznešené, ale realita úplne iná. Už po niekoľkých dňoch našiel, hladný a vyčerpaný, útočisko v kláštore kapucínov v Capodistrii. Pobudol tam síce len chvíľu, ale tá stačila na to, aby počas nej objavil svoje povolanie k tomuto rádu. V roku 1648 vstúpil do noviciátu a o rok neskôr zložil prvé rehoľné sľuby. V roku 1655 bol vysvätený za kňaza.

Ticho a život na cestách

Spočiatku bolo jeho pôsobenie nenápadné. Pôsobil ako ľudový kazateľ a neskôr ako predstavený kláštora v Bellune a v Oderze. Toto zodpovedné postavenie však prekážalo jeho túžbe po samote a modlitbe, preto bol na vlastnú žiadosť predstavenými preložený do Padovy.

Tam sa venoval štúdiu a modlitbe.

Kľúčová udalosť jeho života sa odohrala, keď mal 45 rokov. Na príkaz predstaviteľov bol nútený bez prípravy predniesť oslavnú reč pred početným publikom. Počas jeho príhovoru došlo k zázračnému znameniu. A život Mareka z Aviana sa od toho dňa úplne zmenil. Ticho a samota boli nahradené intenzívnym životom na cestách.

Oblúbený kazateľ

Marek z Aviana sa stal nielen oblúbeným kazateľom, ale i človekom, ktorého slová sprevádzali rôzne zázraky. Veľa cestoval po území dnešného Talianska, ale i Francúzska, Belgicka, Holandska, Luxemburska, Nemecka, Švajčiarska, Rakúska, Slovinska a Česka. Všade svojimi slovami strhával davy. Na svoju neustále rastúcu slávu reagoval tým, že doslova utekal pred poctami a aj naďalej viedol veľmi prísny a hlboko zbožný život.

Počas svojich ciest sa zoznámil s rakúskym cisárom Leopoldom I. Tento panovník s komplikovanou povahou, váhavý a nerozhodný človek, objavil v Marekovi z Aviana spoľahlivého radcu a dôverníka. A práve prostredníctvom neho ovplyvnil tento kapucín aj dobový politický život. Dôkazom toho je jeho rozsiahla korešpondencia nielen s rakúskym cisárom, ale aj s inými členmi európskych panovníckych rodov, veľvyslancami, kardinálmi, biskupmi, ministrami, rehoľníkmi či obyčajnými veriacimi, ktorí ho žiadali o radu.

Kľúčová Viedeň

V septembri 1683 sa v blízkosti Viedne schyľovalo ku katastrofe. Už od júna ju obliehali turecké vojská. Dobyťím Viedne by sa im otvorila nová cesta do Európy a mohli by expandovať ďalej na sever i západ. Turecký veliteľ Kara Mustafa mal v úmysle tiahnuť v prvom rade na Rím. Marek z Aviana bol v tom čase menovaný za pápežského legáta a poslaný do cisárskeho vojenského tábora. Podarilo sa mu urovnať nezhody, ktoré v ňom vládli, a zároveň vojsku, vedenému poľským kráľom Jánom Sobieskym, vliať do mysli nezlomnú dôveru v Božiu pomoc. Následne sa Bohu ponúkol ako obeť za záchranu kresťanstva.

Rozhodujúca bitka sa začala 11. septembra 1683. Marek z Aviana stál po celý čas boja s krížom v ruke a modlil sa za záchranu kresťanskej Európy. 12. septembra boli turecké vojská porazené a Viedeň oslobodená. Turci sa dali na útek. Podľa dobových údajov bojovali kresťanské vojská pri Viedni vyzbrojené nielen zbraňami, ale i medailami s menom Mária, ktoré im dal urobiť ostrihomský arcibiskup Juraj Selepčényi. Pápež Inocent potom vyhlásil 12. september, deň tohto rozhodujúceho víťazstva, za sviatok mena Panny Márie.

Marek z Aviana považoval víťazstvo pri Viedni za zázrak. Vedel však, že ešte nie je definitívne vyhraté, a preto i naďalej pokračoval v plánoch na odvrátenie nebezpečenstva zo strany Turkov. Napokon mu bolo dožičené dožiť sa definitívnej porážky islamu v Európe a uzavretia mieru v Sriemskom Karlovci v roku 1699.

Posledné chvíle

Po víťazstve pri Viedni sa Marek z Aviana opäť vrátil k neúnavnej pastoračnej činnosti. Bojoval proti hriechu, vyzýval ľudí k mieru a jednote. Za svoje duchovné poslanie považoval čoraz viac úsilie o zachovanie kresťanskej identity Európy.

V roku 1699 sa vydal na svoju poslednú cestu. Bol už ťažko chorý, ale predsa ešte poslúchol príkaz pápeža. Zomrel 13. augusta 1699 vo Viedni v prítomnosti cisára Leopolda a jeho manželky Eleonóry. Pochovaný bol v bočnej kaplnke kapucínskej hrobky, ktorá je miestom posledného odpočinku cisárov z rodu Habsburgovcov.

Marek z Aviana bol blahorečený v roku 2003 pápežom Jánom Pavlom II. Ten pri tejto príležitosti zvlášť zdôraznil, čím sa nový blahoslavený stal „solou sveta“ v dobe, v ktorej žil: *„Okolnosti ho prinútili aktívne sa angažovať pri obrane slobody a jednoty kresťanskej Európy. Európskemu kontinentu i v tomto čase pripomína, že jeho jednota bude trvalá, len ak bude vyrastať zo spoločných kresťanských koreňov.“*

Pripravila: Petra Humajová

Životopisné údaje: Ž. Podtejski: Sol' zeme a svetlo sveta 7., www.kapucini.cz, www.katolici.szm.com
Foto: www.kapucini.cz

Farská kronika

od 1. januára do 27. januára 2020

**Do farského spoločenstva sme
sviatosťou krstu prijali:**

Katarína Biskupová
Dávid Kováč
Michael Milošević
Lukáš Uriča

**S kresťanskou nádejou na stretnutie vo
večnosti sme sa rozlúčili so zosnulými:**

Robert Lihotský, 71 r.
Františka Vidová, 79 r.
Anna Urbanová, 91 r.
Eleonóra Homolová, 82 r.
Vladimír Závodský, 72 r.
Ružena Skarbová, 79 r.
Miroslav Števík, 35 r.
Jozef Takács, 72 r.
Rudolf Mesko, 75 r.
Valent Krausko, 88 r.
Alexandra Černáková, 53 r.
Renáta Hianiková, 76 r.
Albert Oravec, 85 r.
Jozef Paulovič, 69 r.
Marián Tatranský, 63 r.
Marta Hatalová, 89 r.

Chrámové ticho

Kľáčim uprostred gotiky
Báz(s)en mi prší do duše
Sochy svätých posvätné adorujú
Chrámové ticho
Je veľavravné...
Boh ukrytý v modlitbe
Listuje v mojej duši
Písmo sväté na každý deň
Mám zašifrované
V otvorených oknách pokory
Cez ktoré prichádza On: Večné Svetlo

Veronika Hoffmannová

BARTOLOMEJ

ČASOPIS PRIEVIDZSKEJ FARNOSTI

Vychádza s cirkevným schválením BÚ
v Banskej Bystrici č. 1127/98
Evidenčné číslo periodickej tlače:
EV 5759/19

Názov: Bartolomej
Periodicita: mesačná
Vydavateľ: Rímskokatolícka cirkev,
Farnosť Prievidza-mesto, Mariánska 4,
971 01 Prievidza, IČO: 31938671
Cena výtlačku: 0,40 €
ISSN: 2644-4658

Zodpovedný redaktor: Alojz Vlčko
tel.: 0902 202 898
e-mail: alojz.vlcko@gmail.com
Vedúca vydania: Petra Humajová
Grafika: Beáta Voskárová
Redaktori: Marek Sabol, Dominik Kučera, Elena Blašková, Elena Cagáňová, Anna Gálová, Štefan Kollár, Mária Melicherčíková, Dagmara Pavlove, Mária Pytlová, Mária Suríková, Katarína Šimkovičová, Eva Trepáčová

Kontakt:
tel.: 046/542 28 01,
web: www.farapd.sk
e-mail: bartolomej@farapd.sk
adresa: Redakcia Bartolomej
Mariánska 4, 971 01 Prievidza

Foto:
str. 1 - Štefan Kollár
str. 2 - Alojz Vlčko
str. 34 - Anna Opínová
str. 35 - Archív Piaristickej spojenej školy
str. 36 - Mária Melicherčíková

Tlač: PATRIA l., spol. s r. o.
Upozornenie:
Redakcia si vyhradzuje právo výberu
a úpravy príspevkov. Rukopisy nevraciam.

Detský karneval v piaristickej škôlke, 24. januára 2020

Modlitby za jednotu kresťanov, Farský kostol sv. Terézie z Lisieux, 25. januára 2020

